

VOZKA

SARAH TALBI

Štětec mezi prsty nohou

Usnadněte si každodenní péči a zvyšte svou bezpečnost.

**OD 1. 5. 2026 JE OPĚT OBNOVENA ÚHRADA
ZDRAVOTNÍCH POJIŠŤOVEN NA VYBRANÉ PRODUKTY
BÍLÉHO PROGRAMU:**

SEDAČKY DO VANY, STOLIČKY DO SPRCHY,
TOALETNÍ ŽIDLE A KŘESLA

**Stolička do sprchy
Cadiz H291
kód SÚKL
5019397**

**Stolička do sprchy
Cadiz H296
kód SÚKL
5019398**

**Toaletní židle
Omega Eco H440
kód SÚKL
5019395**

**Sedačka na vanu
otočná Sorrento
kód SÚKL
5019400**

**Sedačka na vanu
Marina H112
kód SÚKL
5019399**

**Toaletní vozík
Cascata H720T
kód SÚKL
5019396**

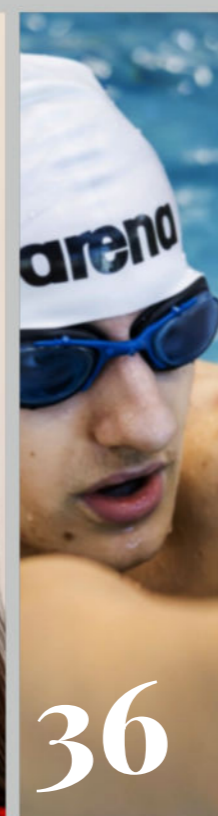
Jedná se o zdravotnické prostředky pro osobní hygienu. Před použitím si pečlivě přečtěte návod k použití a informace o bezpečném používání.

Pro více informací k úhradám a jednotlivým produktům

navštivte naše webové stránky www.sivak.cz

06

36

20

34

54

OBSAH

MALÍŘKA SARAH TALBI

Malování jako jazyk obrazů, mateřství a veřejné osvěty o životě s postižením.

06

**PŘIHLAŠTE SE
NA 5. ROČNÍK
KOLÍČKOVÉHO DNE**

Tradiční charitativní akce Nadace Jedličkova ústavu se koná 20. 10. 2026.

20

HVĚZDA 2026

Pražská organizace vozíčkářů zve k soutěžnímu setkání. Kdy? 29. 8. 2026 ve 13 hodin v Oboře Hvězda.

34

**DAVID KRATOCHVÍL
PARASPORTOVCEM
ROKU 2025**

Plavec David Kratochvíl triumfoval potřeťi za sebou.

36

**KNIHOVNA JIŘÍHO
MAHENA V BRNĚ JE
PŘÍSTUPNÁ VŠEM**

Reportáž redaktora magazínu Inspirante.cz Sebastiana Lukase Kyčerky.

54

Magazín VOZKA
Vydává spolek
Ostravská organizace vozíčkářů
www.vozickari-ostava.cz
www.vozka.org

Praktici budou moci předepisovat moderní léky

Od 1. července by praktičtí lékaři mohli předepisovat více než tisíc léčivých přípravků, které dosud směli pacientům vydávat jen specialisté. Změnu přináší novela vyhlášky Ministerstva zdravotnictví, která upravuje pravidla pro předepisování a úhradu léků.

Uvolnění preskripce se má týkat především moderní léčby srdečního selhání, onemocnění ledvin, cukrovky, poruch metabolismu tuků a dalších chronických nemocí.

Podle praktických lékařů tak pacienti nebudou muset zbytečně obcházet více ordinací a k účinné terapii se dostanou dříve. To může oddálit komplikace, zlepšit kvalitu života a v některých případech i prodloužit život.

Praktici upozorňují, že chronicky nemocných lidí přibývá. Cukrovkou se v Česku léčí přes 1,1 milionu osob, onemocněním ledvin trpí každý desátý člověk a počet pacientů se srdečním selháním má dále růst.

Specialistům má změna uvolnit ruce pro složitější případy, zatímco stabilizovaní pacienti zůstanou v péči svého praktického lékaře, případně s konzultací odborníka. Podle ministerstva může včasná léčba u nemocných ledvin oddálit dialýzu až o několik let.

Jak si v létě nezkažit dovolenou trávicími potížemi

Prázdniny, cestování, grilování i odpočinek u vody mohou snadno narušit průjem, zvracení nebo bolesti břicha. Podle odborníků z České gastroenterologické společnosti se s trávicími obtížemi setká každý třetí cestovatel, potíže se ale nevyhýbají ani lidem, kteří zůstávají doma.

Základem prevence je hygiena. Ruce je vhodné mýt před každým jídlem i po použití toalety, případně použít dezinfekci na bázi alkoholu. Opatrnost se vyplatí také při výběru jídla a pití. V rizikovějších destinacích je bezpečnější balená nebo převařená voda, dostatečně tepelně upravené pokrmy a ovoce, které si lze oloupat. Před cestou do vzdálenějších zemí má smysl poradit se také o očkování, například proti žlutence typu A nebo břišnímu tyfu. V létě je nutné hlídat i skladování potravin. Maso, mléčné výrobky a hotová jídla se při teplotách nad 30 °C mohou stát nebezpečnými už po dvou hodinách. Při cestování proto pomůže chladicí taška nebo cestovní lednička. Do lékárničky patří probiotika, léky proti průjmu a rehydratační roztok. Ten při průjmu doplňuje ztracené tekutiny a minerály. Pokud není po ruce, lze připravit domácí nápoj z litru převařené vody, cukru, soli a šťávy z pomerančů. Při horečce, krvi ve stolici nebo těžším průběhu je však nutné vyhledat lékaře.

Zařezáno Domácí mozaika

Petr Svatoš je mistrem světa handicapovaných rybářů

Zdroj: Handicapovaní rybáři Kladruby

Český sport slaví mimořádný úspěch. Petr Svatoš z MO Kladruby se stal mistrem světa handicapovaných rybářů v lovu ryb na plavanou. Na náročné vodě předvedl fantastický výkon, když v pátečním i sobotním závodě ovládl svůj sektor. Výraznou oporou mu byla asistentka Markéta Nováčková.

Do rozhodujícího dne vstupoval Svatoš z průběžného čtvrtého místa, v závěru šampionátu však nenechal nikoho na pochybách, že míří za titulem. Jeho triumf navázal na skvělé období, které v rybařině prožívá. Loni v květnu se poprvé stal mistrem České republiky a nyní svou formu potvrdil nejlepším možným způsobem – titulem světového šampiona.

Český tým přitom sahal i po medaili v soutěži družstev. Po velkém boji skončil čtvrtý, když o bronz přišel až v samotném závěru závodu. Maďarský závodník několik minut před koncem ulovil kapra a posunul svůj tým před českou reprezentaci. Zvítězila Itálie před Chorvatskem a Maďarskem. Čeští handicapovaní rybáři tak skončili na čtvrtém místě.

Za český tým závodili Petr Svatoš, Radim Kozlovský, Ján Omamik, Emanuel Vyhlídal a Petr Krym se svými asistenty.

Poděkování patří také trenérovi Vladimíru Vyslyšelovi, realizačnímu týmu, podporovatelům i fanouškům. Svatoš má navíc i paralympijský bronz ze stolního tenisu z Tokia 2021.

44. ROČNÍK

Sportovního setkání (nejen) vozíčkářů

HVĚZDA

2026

MEMORIÁL ZDENKY HANÁKOVÉ

SOBOTA 29. SRPNA, OD 13:00

Obora Hvězda, Praha 6

PČV pražská organizace vozíčkářů

www.pov.cz, www.presbariery.cz

A woman with dark hair tied back, wearing a light-colored, vertically striped, long-sleeved top, is shown in profile from the chest up. She is looking towards a large, framed artwork on a wall. The artwork depicts a landscape with a prominent waterfall cascading down a rocky cliff. The background of the artwork shows a wide valley with dense vegetation and distant hills under a cloudy sky. The scene is set in what appears to be an art gallery or museum, with dark walls and a dark floor.

SARAH TALBI

Žena, která maluje svět nohama

Belgická výtvarnice narozená bez rukou proměnila osobní omezení v jazyk obrazů, mateřství i veřejné osvěty o životě s postižením

Sarah Talbi se narodila v Bruselu bez horních končetin. Od dětství se naučila dělat nohama to, co většina lidí rukama: jíst, psát, cestovat, starat se o dítě – a také malovat. Z původně intimní výtvarné cesty se stal veřejný příběh o samostatnosti, mateřství, umění a bourání tabu kolem handicapu.

Text: VOZKA

Zdroj: APBP/VDMEK, Reuters, iDNES.cz, Schaerbeek a web Sarah Talbi / Foto: Yves Hermann, archiv Sarah Talbi

Dětství bez rukou, ale ne bez možností

Sarah Talbi vyrůstala ve světě, který je z větší části vytvořen pro ruce. Ona je ale neměla. Od dětství se proto učila dělat všechno nohama a prsty u nohou: jíst, psát, oblékat se, kreslit i zvládat běžné každodenní úkoly. Sama svůj život nestaví jako nekonečný zápas s osudem.

„Když se člověk s handicapem narodí, naučí se s ním žít a nepřipadá mu, že by bylo všechno jinak,“ říká Sarah.

Její život ovšem nebyl jen příběhem obratnosti. Podle životopisných údajů prodělala několik operací zad, provázely ji bolesti i únava. Přesto studovala na univerzitě, vystudovala jazyky – věnovala se angličtině a španělštině – a pracovala jako překladatelka. Společným jmenovatelem jejího života se stalo nejen vzdělání, ale zejména samostatnost a schopnost najít si vlastní cestu.

Od překladatelství k akvarelu

K výtvarnému umění se Sarah dostávala postupně. Zajímalo ji také cestování a film. Studovala na škole akvarelu v Namuru a u malíře Pierra Sentjense. Její výtvarný svět stojí především na akvarelu, ale věnuje se také kresbě, pastelů, uhlu, grafitu a akrylu.

V roce 2015 o ní belgický tisk psal jako o mladé ženě ze Schaerbeeku, která se rozhodla opustit práci a naplno se věnovat malování. Už tehdy bylo podstatné nejen to, že maluje nohama, ale také jak soustředěně pracuje s perspektivou, tvarem a barvou. Štětce drží prsty u nohou, druhou nohou si přidržuje papír nebo plátno. To, co může v očích diváka působit nezvykle, je pro ni přirozený způsob tvorby.

Malířka nohama

V roce 2016 se Sarah stala stipendistkou Mezinárodního sdružení umělců malujících ústy a nohama (VDMFK). První kolektivní výstavu zažila už v červnu 2015 při studentské výstavě Akademie výtvarných umění v Saint-Josse, kterou později označila za svou první výstavu.

Další výrazný mezník přišel v roce 2019, kdy vystavovala s dalšími umělci v galerii Charlotte Van Loreinen v Tervurenu. Slo především o krajiny a motivy přírody. Svou první větší výstavní zkušenost popsala jako barevný a emotivní okamžik.

V roce 2024 se její tvorba dostala i do Paříže, kde spolu s dalšími umělci reprezentovala sdružení na veletr-

hu Art Shopping v Carrousel du Louvre. Francouzská APBP ji představila jako belgickou malířku nohama a její díla charakterizovala jako „podmanivý svět“.

Mateřství bez patosu

Velkou část veřejného zájmu o Sarah Talbi přineslo mateřství. Belgická umělkyně se stala matkou dcery Lillie, v některých podkladech uváděné také jako Lila. Článek o Sarah na iDNES z dubna 2022 ji popisuje jako tříletou, agenturní text Reuters z téhož roku se zmiňuje o čtyřleté Lillii. V obou případech je však jádro stejné: Sarah ukazuje, že handicap není neslučitelný s rodičovstvím.

Jedna z nejsilnějších fotografií z té doby je prostá: Lilia natáhne ručičky, obejmeme matku kolem krku a Sarah ji tak může vyndat z postýlky. Není to scéna určená k dojetí, ale

ukázka spolupráce matky a dítěte. Sarah sama říká, že první měsíce mateřství pro ni byly náročné. Sžívala se s novou rolí a hledala způsob, jak s dcerou manipulovat a jak obstarat všechny její potřeby. Dnes o sobě a dceři mluví jako o skvělých partáčkách.

Nejtěžší byl podle Sarah první půlrok po narození dcery. Jakmile holčička začala víc vnímat, péče se postupně zjednodušovala. Sarah ji oblékala, krmila, uspávala, starala se o domácnost, uklízela, vařila a zároveň pracovala – malovala.

V některých zdrojích se objevuje rozdíl v popisu její rodinné situace. Např. iDNES uvádí, že Sarah má manžela, který pomáhá s péčí o dítě. Jiný převzatý text naopak píše, že otec dívky odešel, a agenturní text Reuters ji v roce 2022 označuje za svobodnou matku čtyřleté Lillie. Jisté je ale to, že její mateřství se objevuje

jako důležitý motiv samostatnosti, každodenní péče a praktického hledání životních cest.

Statisíce očí na sociálních sítích

V očích druhých je výjimečná. Na sociálních sítích ji sledují statisíce lidí, v roce 2022 podle Reuters zhruba půl milionu napříč platformami. Město Schaerbeek ji už v roce 2021 představilo jako jednu ze svých nejsledovanějších osobností na Instagramu. Tehdy měla přes 54 tisíc sledujících. Ona sama však odmítla jednoduché označení influencerka. Vnímá se spíše jako jakási „veřejně prospěšná služba“: odpovídá na otázky, které lidé v souvislosti s handicapem často mají, ale bojí se je položit.

Na YouTube sdílí videa z rodinného života i praktické ukázky, jak zvládá vaření, úklid nebo péči o dítě. Na Instagramu vystupuje pod profilem @sarah_talbi., na němž se objevuje umění, móda i střípky každodenního života v Bruselu. Na Tik-Toku publikuje jako @sarah_talbi, kde její krátká a často humorná videa sbírají miliony lajků.

Síla obrazu proti tabu

Sarah Talbi dobře chápe, že sociální sítě změnilы způsob, jakým společnost vidí lidi s postižením. Reuters ji v roce 2022 popsal jako belgickou osobnost sociálních médií, která pomocí videí o vaření, malování a každodenním životě demystifikuje pojem postižení. V jednom videu například ukazuje přípravu maghrebkého jídla z vajec poširovaných v rajčatové a paprikové omáčce – všechno zvládá nohama.

„Být postižený člověk nedefinuje,“ říká Sarah. „Na životě s postižením není nic dramatického. Ještě před deseti lety bylo vidět lidi s postižením ve veřejném prostoru mnohem méně než dnes. V současnosti je to snesitelnější, přijatelnější a pro okolí méně šokující.“ Síla obrazu podle ní pomáhá bourat strach, rozpaky i předsudky.

Když obdiv střídají urážky

Popularita však nepřináší jen podporu. Sarah sama říká, že jí těší, když jí lidé fandí. Zároveň ale přiznává, že se občas objeví anonymní urážky. Připomíná, že lidé s postižením bývají často vnímáni a oslovováni jako děti. Na konferenci k Evropskému dni osob se zdravotním postižením v Bruselu mluvila také o nepřijemných komentářích a posměchu, které se na sociálních sítích objevují.

Na druhé straně stojí lidé, kteří ji podporují. V jednom ze zdrojů se ob-

jevují reakce uživatelů internetu: „Statečná a silná“, „Obdivuji takové lidi“, „Přeji ti to nejlepší“, „Prostě odvážná“. Taková sdělení mohou znít jednoduše, ale ukazují, že její každodenní otevřenost má dopad.

Od soucitu k běžnosti

Nejpůsobivější na Sarah Talbi není výjimečnost, ale obyčejnost. Ukazuje, jak se člověk s postižením sprchuje, vaří, cestuje, maluje, vychovává dítě a řeší běžné starosti. Tím obrací pozornost od soucitu k realitě. Divák se postupně přestává ptát: „Jak je to možné?“ A začíná vidět člověka, který prostě žije. Právě v tom je její veřejná práce důležitá.

V posledních letech se stala zastánkyní práv lidí se zdravotním postižením, setkává se s politiky, účastní se konferencí a vytváří obsah, který podporuje porozumění, demystifikuje postižení a ruší tabu. Jde jí o změnu pohledu společnosti.

Talent, který našel svůj nástroj

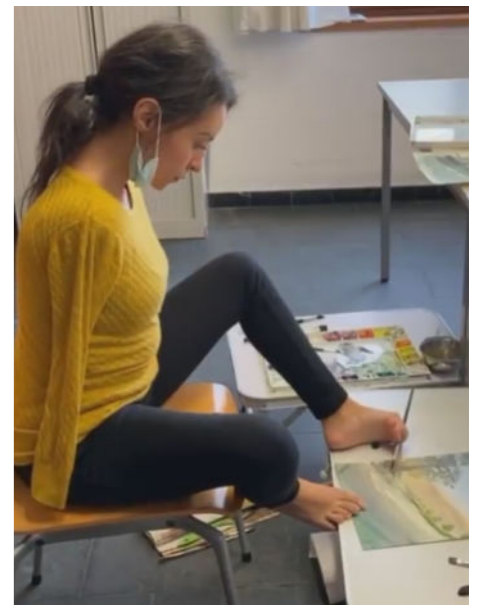
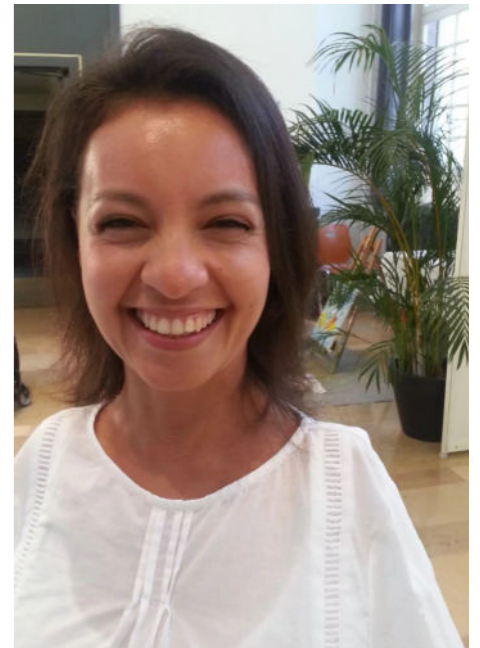
Sarah začala kreslit a malovat nohama a s podporou učitele zjistila, že má talent na akvarel. Prsty u nohou se kolem štětce pohybují s obratností, kterou většina lidí spojuje s rukama. Druhou nohou přidržuje papír. V jejich obrazech nejde jen o technický obdiv nad tím, jak vznikly. Důležité je, že vznikají jako plnohodnotná výtvarná díla – s perspektivou, tvarem, barvou, náladou a osobním výrazem.

„Uvědomila jsem si, že můžeme vždycky překročit své limity,“ říká Sarah. „Hranice často ve skutečnosti neexistují tak pevně, jak si myslíme – mnohé jsou pouze v mysli.“

Umění jako důkaz autonomie

Příběh Sarah Talbi se nabízí čist jako příběh překonání handicapu. Jenže přesnější je jiné slovo: autonomie. Malování nohama u ní není kuriozita, ale přirozený způsob práce. Mateřství není dojemná výjimka, ale součást života. Sociální sítě nejsou jen osobní výkladní skříní, ale nástrojem, jak měnit pohled na tělo, soběstačnost a rodičovství.

V jejích akvarelech i veřejných vystoupeních se opakuje totéž poselství: člověk nedefinuje to, co mu chybí, ale způsob, jakým žije, tvoří a komunikuje se světem. Sarah Talbi si vzala štětce do nohou – a začala jim malovat prostor, v němž člověk s postižením není předmětem soucitu, ale plnohodnotnou osobností se svým talentem, prací, rodinou, únavou, radostí i každodenními starostmi.

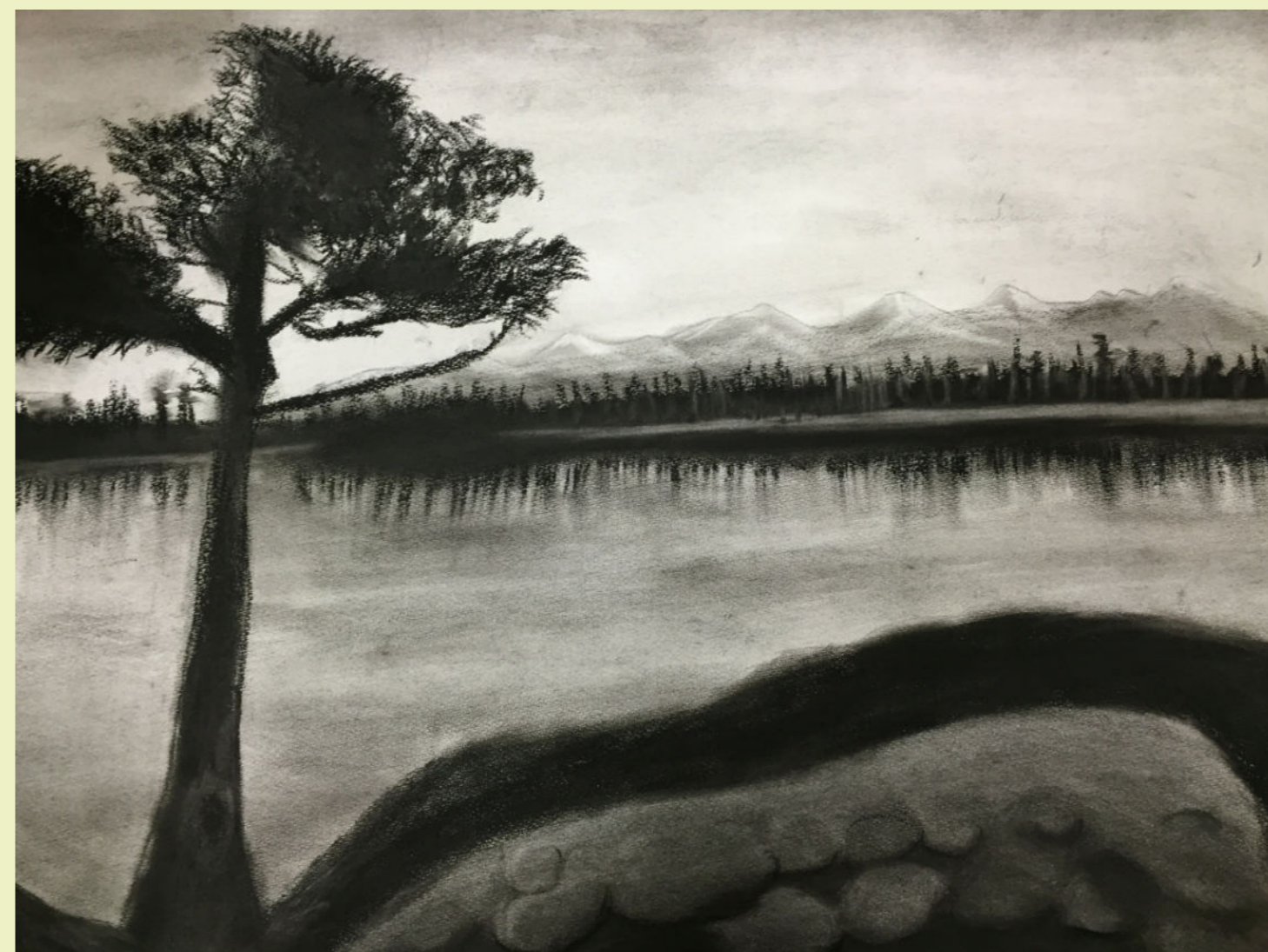

GALERIE

Štětcem mezi prsty nohou

V ateliéru: malba nohama jako přirozená pracovní technika

Nakladatelství UMÚN
a Fyzioterapie Atituda
Vás srdečně zvou na výstavu

Mgr. Šárky Dvorské
Ne ruka, to duše maluje

Vernisáž a setkání s malíčkou se uskuteční **5. 5. 2026** od 16 hodin
Obrazy budou vystaveny v čekárně Fyzioterapie Atituda vchod 1
5. 5. - 5. 10. 2026

Fyzioterapie Atituda | www.atituda.cz
Nám. Dr. Holého 1056/15, Praha 8

Nakladatelství UMÚN: Nad Školou 1289, 463 11 Liberec 30,
tel.: 485 161 712, umun@umun.cz, www.umun.cz.

Ramonův příběh ukazuje, kde systém nestačí

V ostravské Proskovické ulici brzy vyroste nový Denní stacionář MIKASA. Má nabídnout moderní, bezpečné a respektující zázemí dospívajícím a dospělým lidem s poruchou autistického spektra, intelektovým postižením a chováním náročným na péči, pro které v Moravskoslezském kraji dosud není dostatek specializovaných služeb. Naléhavost takové podpory ukazuje i příběh sedmnáctiletého Ramona, jehož rodina se ocitla v situaci, kterou bez pomoci téměř nelze zvládnout.

Kateřina Drábová, red | Foto (vizualizace): MIKASA

Nový stacionář vzniká jako reakce na dlouhodobě nevyhovující prostory a nedostatečnou kapacitu současného stacionáře. Cílem je vytvořit prostředí, které bude bezpečné, respektující a přizpůsobené skutečným potřebám klientů.

Kolik lidí podobnou pomoc potřebuje?

Podle odhadů, které vycházejí z porovnání diagnóz, potřeb, výše příspěvku na péči a dalších ukazatelů, žije v České republice přibližně 9 000 osob s autismem, intelek-

tovým znevýhodněním a náročným chováním. V Moravskoslezském kraji jde asi o 972 osob. Starší odhady hovořily o 6 až 8 tisících osobách v celé republice, což by pro Moravskoslezský kraj znamenalo zhruba 650 až 850 lidí. Ať už se vychází z novějších, nebo starších údajů, jed-

no je podle MIKASY zřejmé: potřebná specializovaná podpora pro tuto skupinu lidí není v regionu rozvinutá tak, jak by bylo potřeba. Dokládá to také příběh sedmnáctiletého Ramona.

Ramon komunikuje jen tehdy, když je v klidu

Ramon má diagnostikováno těžké mentální postižení, označované zkratkou TMR, a poruchu autistického spektra. Jeho život provázejí velmi intenzivní epizody chování, které se objevují ve chvílích, kdy nedokáže sdělit, co právě potřebuje. Jeho možnosti komunikace jsou omezené. Využívá piktogramy nebo telefon, ale pouze tehdy, když je klidný. Jakmile začne narůstat jeho nepohoda, ztrácí schopnost takto komunikovat a přechází k výrazným projevům náročného chování.

Křik, odstrkování, útěk i fyzické projevy

V náročných situacích Ramon intenzivně křičí, odstrkuje lidi kolem sebe, dělá prudké pohyby, dupe, hází předměty nebo se pokouší rozběhnout proti člověku, který je poblíž. Pokud je jeho nepohoda velmi silná, může druhého člověka stáhnout k sobě na zem, tahat za vlasy nebo udeřit.

Nejde však o úmysl někomu ublížit. Tyto projevy jsou zoufalým pokusem vyrovnat se s přetížením a často také poslední možností, jak dát najevo své potřeby.

Rodiče museli opustit práci

Ramonovi rodiče doma nosí helmy a ochranné vesty, aby se chránili před zraněním. Oba museli opustit zaměstnání, protože jejich syn potřebuje nepřetržitou podporu.

Přestože Ramon navštěvoval školu, propadl sitem systému. V Moravskoslezském kraji podle MIKASY neexistuje služba, která by mu dokázala nabídnout důstojnou a odpovídající péči. Jeho příběh přitom nemusí být výjimkou. Může být jedním z mnoha příběhů rodin, o kterých se příliš nemluví.

Hospitalizace jako důsledek chybějící podpory

Kvůli svým projevům a také kvůli velkému vyčerpání rodičů byl Ramon nedávno hospitalizován na psychiatrii. Podobné hospitalizace bývají často nedobrovolné. Podle MIKASY k nim dochází také proto, že chybí dostatečná struktura služeb, které by rodinám poskytly včasnou a odbornou podporu.

Ramon

Nový stacionář má nabídnout bezpečí, prostor a respekt

Připravovaný Denní stacionář v Proskovické ulici má být navržen tak, aby respektoval individuální potřeby každého klienta. Počítá se s klidovými místnostmi, terapeutickými zónami i venkovní zahradou určenou k relaxaci. Prostor má zároveň sloužit k rozvoji klientů. Důležitá bude nejen bezpečnost, ale také důstojnost, předvídatelnost prostředí a respekt k tomu, že každý člověk potřebuje jinou míru podpory.

K dokončení chybí téměř 4,5 milionu korun

Na dokončení stavby a pořízení vybavení nového Denního stacionáře MIKASA chybí téměř 4,5 milionu Kč. Každá podpora podle organizace pomáhá tomu, aby lidé s náročným chováním a jejich rodiny nezůstávali ve své situaci sami. Projekt vzniká za podpory statutárního města Ostravy a ve spolupráci s městským obvodem Ostrava-Jih.

AI může firmám otevřít cestu k lidem s handicapem

Projekt Nolimi propojuje zaměstnavatele s lidmi se zdravotním postižením. Díky programu Women in Tech chce zakladatelka Lucie Kroftová dál rozvíjet digitální platformu Nolimi Match, která firmám pomůže hledat vhodné kandidáty podle jejich schopností, pracovních možností i potřebných úprav pracovního prostředí.

Lucie Kroftová chce firmám ukázat, že zaměstnávání lidí s handicapem není charita, ale součást moderního byznysu

VOZKA, Huawei/TZ, vupi.cz, nolimi.cz | Foto: archiv Women in Tech

V Česku žije přibližně 565 tisíc ekonomicky aktivních osob se zdravotním postižením. Mnozí z nich přitom při hledání práce stále narážejí na bariéry. Na druhé straně stojí firmy, které často nevědí, jak jejich potenciál využít smysluplně, dlouhodobě a bez zbytečných obav. Právě tento prostor se snaží zaplnit projekt Nolimi, který založila Lucie

Kroftová. Jeho cílem je propojovat potřeby lidí s handicapem a zaměstnavatelů tak, aby z toho vznikla funkční spolupráce, nikoli jen formální splnění povinnosti.

Jde o moderní byznys

Nolimi firmám ukazuje, jak nastavit procesy pro zaměstnávání lidí se

zdravotním postižením. Analyzuje pracovní prostředí, vzdělává HR týmy a pomáhá při celém procesu nábory i adaptace nově přijatých zaměstnanců.

„Naším cílem není přesvědčovat firmy k charitě. Chceme ukázat, že zaměstnávání lidí s handicapem může být přirozenou součástí moderního byznysu. Firmám nabízí-

Program Women in Tech podporuje podnikavé ženy

me konkrétní cestu, jak překonat nejistotu, nastavit funkční procesy a najít lidi, kteří pro ně mohou být skutečným přínosem.“ říká zakladatelka a ředitelka Nolimi Lucie Kroftová.

Platforma Nolimi Match má hledat vhodné propojení

Vedle poradenské a vzdělávací činnosti vzniká také digitální AI řízená platforma Nolimi Match. Ta má díky unikátnímu datovému modelu inkluzivního HR a zpracování dat propojit požadavky firmy s konkrétními kandidáty. Nejde tedy jen o běžné porovnání životopisu a pracovní nabídky. Platforma má zohledňovat kompetence uchazečů, jejich pracovní možnosti i případné úpravy pracovního prostředí, které mohou být pro úspěšné zaměstnání klíčové.

Povinnost může být i příležitostí

Téma zaměstnávání lidí se zdravotním postižením má také výrazný ekonomický rozměr. Firmy s více než 25 zaměstnanci mají v Česku povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve výši 4 % z celkového počtu zaměstnanců. Pokud tuto povinnost neplní, řeší situaci náhradním plněním nebo odvolou, které mohou u větších firem představovat statisícové až milionové náklady ročně.

Nolimi chce firmám nabídnout cestu, jak z administrativní povinnosti vytvořit dlouhodobě udržitelnou strategii. Zaměstnávání lidí s handicapem tak nemusí být vnímáno jako problém, ale jako možnost získat motivované pracovníky a současně budovat odpovědnější pracovní prostředí.

Zkušenosti s firmami i univerzitami

Projekt Nolimi už spolupracuje s firmami i univerzitami a je také garantem kategorie Zaměstnavatel bez bariér v soutěži Zaměstnavatel roku. Vedle firem radí i univerzitám, například ČVUT, ČZU nebo UNYP, v oblasti integrace studentů se specifickými potřebami. Spolu s Ministerstvem práce a sociálních věcí také zahájil podcast Kariéra bez bariér, který se věnuje tématům souvisejícím s přístupností, zaměstnáváním a životem lidí se zdravotním postižením.

Women in Tech jako krok k většímu dopadu

Letos se Nolimi účastní mentoringového programu Women in Tech, který podporuje technologické a inovativní projekty vedené ženami. Program nabízí mentoring, odborné vzdělávání, konzultace s experty, networking i možnost představit projekty partnerům technologické-

ho a inovačního ekosystému. Pro Nolimi má být účast v programu příležitostí k dalšímu rozvoji technologické platformy Nolimi Match a k přípravě projektu na větší škálování.

„Women in Tech je pro nás příležitostí posunout Nolimi od expertní služby k technologickému řešení s větším dopadem. Chceme, aby firmy měly k dispozici nástroj, který jim usnadní hledání vhodných kandidátů, přípravu týmu i vytváření prostředí, ve kterém může spolupráce dlouhodobě fungovat,“ vysvětluje Lucie Kroftová.

Ambicí projektu je postupně rozšířit dopad nejen v Česku, ale také v zahraničí, kde je téma zaměstnávání lidí se zdravotním postižením stejně aktuální.

Technologie, která může bourat bariéry

Nolimi ukazuje, že technologie nemusí být jen nástrojem efektivity, ale také prostředkem k větší otevřenosti pracovního trhu. Pokud se podaří propojit data, zkušenosti odborníků, potřeby zaměstnavatelů a reálné možnosti lidí s handicapem, může vzniknout systém, který pomůže oběma stranám.

Pro lidi se zdravotním postižením to může znamenat větší šanci najít práci odpovídající jejich schopnostem. Pro firmy zase možnost objevit talenty.

Nadace ČEZ pomáhá rozšířit ranou péči v Pardubickém kraji

Nadace ČEZ, (red)

Středisko rané péče v Pardubicích o.p.s. realizuje projekt zaměřený na další rozvoj a profesionalizaci služby. Reaguje tak na dlouhodobě vysokou poptávku po podpoře rodin s dětmi se zdravotním postižením. Na projekt přispěla Nadace ČEZ částkou 160 tisíc korun. Od července 2025 středisko posílilo svou službu a kapacita rané péče se zvýšila ze 130 na 140 rodin. Aby byla podpora dostupná a zároveň si udržela vysokou odbornou úroveň, rozšířila organizace od října 2025 tým o novou poradkyni. Po ne-

zbytném zapracování převzala péči o 20 rodin.

Práce s dětmi s různými typy zdravotního postižení kladé vysoké nároky na odbornost. Důležitou součástí projektu je proto také další systematické vzdělávání a profesní rozvoj pracovníků střediska.

Podpora má přímý dopad na rodiny

„Díky významné podpoře Nadace ČEZ můžeme nejen reagovat na rostoucí potřeby rodin, ale zároveň

systematicky zvyšovat odbornost našeho týmu. To má přímý dopad na kvalitu podpory, kterou rodinám poskytujeme,“ uvedla Blanka Brandová, ředitelka pardubického střediska.

Vzdělávání se týká celého týmu. Nová pracovníce absolvuje individuální odborný kurz a společně s dalšími osmi kolegyněmi v přímé péči projde cyklem čtyř specializovaných kurzů zaměřených na aktuální trendy v péči o děti se specifickými potřebami. Celkový rozsah vzdělávání dosahuje 40 hodin.

Středisko rané péče v Pardubicích, největší poskytovatel rané péče v Pardubickém kraji, rozšiřuje a profesionalizuje své služby pro rodiny s dětmi se zdravotním postižením nebo ohroženým vývojem. Díky podpoře Nadace ČEZ ve výši 160 tisíc korun mohlo navýšit kapacitu služby, přijmout novou poradkyni, posílit odborné vzdělávání týmu a modernizovat pomůcky i technické zázemí.

NADACE ČEZ podporuje realizaci projektu VOZKA. Děkujeme!

Nové pomůcky i modernější zázemí

Součástí projektu je také pořízení nových didaktických pomůcek, které podpoří rozvoj dětí ze zvýšeného počtu klientských rodin. Modernizováno bude i technické zázemí organizace. Středisko pořídí barevnou multifunkční tiskárnu, laminátor, notebook a mobilní telefon pro novou pracovníci a také 3D tiskárnu se skenerem. Ta umožní výrobu individuálně přizpůsobených pomůcek i opravy těch stávajících.

Projekt tak pomůže nejen pracovníkům, ale především rodinám s dětmi se zdravotním postižením. Díky vyšší odbornosti týmu a novým pomůckám budou rodiče lépe podporováni v péči o své dítě a získají větší jistotu při zvládnání náročné životní situace.

Třidvacet let podpory rodin

Středisko rané péče v Pardubicích působí v regionu již 23 let a za dobu své existence podpořilo více než 750 rodin. Poskytuje terénní odborné služby rodinám s dětmi ve věku do 7 let s ohroženým vývojem nebo se zdravotním postižením.

Vedle odborného poradenství nabízí také půjčování pomůcek, psychologickou podporu i volnočasové aktivity pro celé rodiny. Organizace patří mezi uznávané poskytovatele

Poradkyně rané péče chystá kompenzační pomůcky na konzultaci

sociálních služeb a získala řadu ocenění na krajské i celostátní úrovni, včetně titulu Nezisková organizace roku Pardubického kraje.

Nadace ČEZ podporuje sociální, kulturní projekty

Nadaci ČEZ založila energetická společnost ČEZ v roce 2002, aby zastrešila svou dárcovskou činnost.

Nadace podporuje několika grantovými programy sociální, kulturní a sportovní projekty a aktivně spolupracuje s regiony. Výši rozdělených příspěvků se řadí ke špičce nadací v České republice.

Více informací o nadaci najdete na www.nadacecez.cz, o společnosti ČEZ na www.cez.cz, o projektu Pomáhej pohybem na jeho stránkách <https://pomahejpohybem.cz>.

Kolíčkový den znovu spojí školky, školy, firmy i veřejnost na pomoc lidem s handicapem

V úterý 20. října 2026 se po celé České republice uskuteční 5. ročník veřejné sbírky **Kolíčkový den**, kterou pořádá Nadace Jedličkova ústavu. Jejím cílem je získat finanční prostředky na podporu dětí a mladých lidí s postižením a zároveň šířit osvětu o lepší komunikaci s lidmi s handicapem.

Do letošního Kolíčkového dne se zapojí především děti, žáci a studenti ze škol a organizací ze všech krajů České republiky. Společně budou pomáhat svým vrstevníkům, kteří v životě neměli tolik štěstí. Sbírká tak nese výstižné motto: Děti pomáhají dětem.

Kolíčkový den pořádá Nadace Jedličkova ústavu a v roce 2026 se uskuteční už popáté. Zapojit se mohou mateřské školy, školy, firmy, knihovny i další organizace. Přihlášení je možné do 30. září 2026 prostřednictvím registračního [Google formuláře](#).

Výtěžek sbírky pomáhá financovat projekty, které mají přímý dopad na život dětí a mladých lidí s postižením. Nadace díky němu přispívá například na osobní asistenci, která lidem s postižením pomáhá při každodenních aktivitách. Podporuje také volnočasové aktivity, protože i lidé s handicapem mohou žít aktivně – sportovat, cestovat, věnovat se umění nebo dalším zájmům. Důležitou oblastí pomoci jsou také kompenzační pomůcky a léčebné terapie, které zlepšují kvalitu života lidí s postižením. Nadace Jedličkova ústavu podporuje rovněž vzdělávání dětí a mládeže s tělesným postižením, včetně žáků a klientů Jedličkova ústavu v Praze. Finanční prostředky ze sbírky pomáhají také s hrazením individuální bezbariérové

dopravy, například při dojíždění do školy nebo do práce. Další část podpory směřuje na začleňování mladých lidí s postižením do společnosti, mimo jiné prostřednictvím pracovních tréninků a tranzitních programů, které je připravují na vstup do samostatnějšího života.

Zájemci mohou pomoci prodejem zelených kolíčků ve škole, ve svém městě, ve firmě, mezi zaměstnanci nebo obchodními partne-

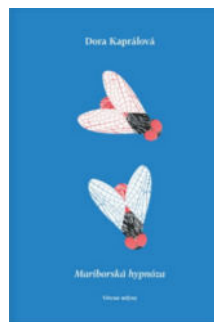
ry. Možností, jak se do sbírky zapojit, je mnoho a nápadům se meze nekladou.

Podle informací z července 2026 se do veřejné sbírky Kolíčkový den zapojilo už přes sto míst po celé České republice. Nadace za podporu děkuje a zároveň připomíná, že přihlašování dalších míst je stále možné. Aktuální informace sledujte na [stránkách sbírky](#).

Vona | Petra Klabouchová. Mrazivé vyprávění z doby, kdy Sumavu pohltit krvavý sníh. Příběh inspirovaný jedním z největších přírodních i lidských neštěstí Sumavy. Odlehle osady pod Hutským štítem čekají v dubnu 1853 na příchod jara. Marně. Dočkají se jen přivalů sněhu, který všechno a všechny pohřbí. A taky hladu, neznámé epidemie, hrůzy a šílenství. Někteří si vyberou smrt, jiní se v boji o přežití zřeknou vlastního lidství. Ozvěnu té dávné tragédie si dodnes předávají potomci jednoho z rodů, zatímco hrůzné dědictví čeká na své odhalení. Román, který ctí horor i detektivku, vypráví prastarý příběh o boji dobra proti zlu a odpuštění proti nenávisti. Příběh o strachu a nepochopení, co přechází z otců na syny. Alespoň do momentu, kdy na scénu vstoupí ta, jež v mužském světě nemá ani právo na jméno – Vona.

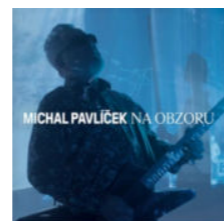

Mariborská hypnóza | Dora Kaprálová. Kniha o bílé a černé magii, smyslu psaní, životě mouchy a hypnotizérovi, o mariborském zázraku. Stroboskopicky rozostřená milostná novela plná magického realismu. Advokacie mouchy domácí. Hyperrealistický text brojící proti digitálním parazitům světa, oslava lásky, té nejvyšší hypnózy. Kniha získala cenu Magnesia Litera 2026 – Kniha roku. **Mariborská hypnóza** je příběh, který se zaměřuje na hypnotizéra a jedinečný mariborský zázrak, zároveň však prozkoumává i zdánlivě obyčejné věci, jako je život mouchy domácí a advokacie její existence. Pokud hledáte knihu, která nabídne nejen poutavý příběh, ale i hlubší filozofické a magické podtexty, kniha je ideální volbou pro vaši knihovnu. Připravte se na zážitek, který vás okouzlí a zároveň přiměje nahlédnout na svět zcela novým způsobem.

Slavnosti sněženek - setkání s Hrabalovou múzou | Bronislav Kuba. Tato brožura obsahuje unikátní rozhovor s Hrabalovou múzou Dubenkou - Američankou April Gifford, která se koncem osmdesátých let setkala v Praze se spisovatelem Bohumilem Hrabalem a zorganizovala mu výjimečné turné po amerických univerzitách. Byla mu inspirací a jí adresoval své další texty. Hrabalova Dubenka je zajímavá hlavně tím, že nebyla jen „múzou“ v romantickém smyslu. Byla to mladá americká bohemistka ze Stanfordu, která přišla do Prahy s ruksačkem a těžkým česko-anglickým slovníkem – a dokázala proniknout do ryze mužského světa pivnice U Zlatého tygra, kde Hrabal sedával pod paroží u svého stolu. Její přezdívka Dubenka vznikla prostě z jejího jména: April = duben.

ČTENÁŘI DOPORUČUJÍ: Běh života s úsměvem: Humorný průvodce všedními dny z pera úspěšné blogerky | Zuzana Součková. Máte rádi vtipné postřehy ze života žen? Já jsem v poslední době podobných knih přečetla hned několik a už dlouho na mě v knihovně čekal i **Běh života s úsměvem**. Od autorky jsem už dříve četla knihu o běhání, která mě bavila, a tak jsem byla zvědavá, jak si poradí s obyčejným životem. Nezklamala. Jde o milé a odpočinkové čtení plné humoru, proto je kniha velmi příjemnou volbou. (P. P.)

Na obzoru | Michal Pavlíček. Studiové album Michala Pavlíčka z března 2026, které sám označuje za jakousi svou zpověď. Album vychází z autorových kořenů, které se však snažil posunout k novým obzorům. Jsou to věci různobarevné, protože to je podstata jeho vnímání hudby.

Dua Lipa: Live from Mexico | Dua Lipa. Koncertní album zachycuje elektrizující atmosféru jednoho z největších samostatných vystoupení Duy Lipy v Latinské Americe v rámci úspěšného turné Future Nostalgia Tour.

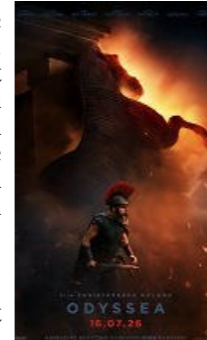
SPLAT! | Deep Purple. Deep Purple na novém albu potvrzuje, že jejich síla ani po desetiletích neuvadá. Kapela, jež prodala přes 120 milionů alb a zapsala se do historie deskami jako In Rock či Machine Head, zůstává živou rockovou ikonou. Opět se spojila s producentem Bobem Ezrinem a společně vytvořila jednu z nejtvrdějších a nejenergičtějších nahrávek posledních let, natočenou poctivě „postaru“ – společně ve studiu. V roce 2026 kapela vyrazila na rozsáhlé SPLAT! World Tour s více než 80 koncerty po celém světě, kde představuje svou novou tvorbu.

Zdroje a foto: kosmas.cz, csfd.cz

Den odhalení | režie Steven Spielberg. Den odhalení má být dnem, kdy se lidstvo konečně dozví pravdu. Tu zatím tuší jen pár jedinců, mezi nimi i datový analytik Daniel (Josh O'Connor), který má být tím, kdo vše zveřejní. Existuje však všehoschopný tým lidí, jehož posláním je tomuhle úniku informací zabránit. Odhalení pravdy by totiž mohlo zcela rozvrátit světový řád...

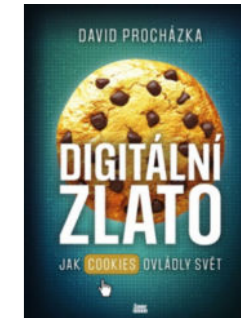
Odyssea | režie Christopher Nolan. Odysseus (Matt Damon) byl král řeckého ostrova Ithaka, který dle legend a básníka Homéra vymyslel slavného Trójského koně, jenž výraznou měrou pomohl obelstít obrance Tróji a ukončit tak vyčerpávající dobývání tohoto města. Po skončení bojů netouží Odysseus po ničem jiném než vrátit se domů, bohové mu ale připraví překvapení...

Po večerce | režie Dan Pánek. Kráta (Vladimír Polívka), manažer na pokraji úplného vyhoření, kývne na prosbu svého nemocného táty Miloše (Ondřej Pavelka) a rozhodne se místo něj ujmout vedení letního dětského tábora, kam kdysi jezdil jako dítě. Ihned po příjezdu se Kráta dostává do konfliktu s kolektivem pracovníků tábora v čele s Cyrilem (Václav Neuzil), který si na funkci léta brousí zuby. Situace ale opravdu vygraduje až příjezdem kontroly z hygieny, kde pracuje dávná Krátova láska z tábora Anežka Svobodová (Eva Podzimková). Ta dnes žije s jeho dřívějším úhlavním rivalem, nyní mocným podnikatelem Karlem (Stanislav Majer). Tohle slušné léto nebude jednoduché...

Digitální zlato: Jak cookies ovládly svět | David Procházka. Každý den za sebou v digitálním světě necháváme stopy. Tisíce drobných signálů o tom, co čteme, na co klikáme, co nás rozčílí, co si dáme do košíku. Tyto údaje mají hodnotu zlata, které se v reálném čase sbírá, vyhodnocuje a ve složitém ekosystému se s ním obchoduje. Jak daleko se informace mohou dostat a kdy začnou ovlivňovat naše rozhodnutí rychleji, než si to stihneme uvědomit? Tahle kniha vám dá to, co v digitálním světě chybí nejvíc: kontext. Vysvětlí vám, jak se s daty nakládá, proč jsou tak cenná, jak funguje zdánlivě neviditelné ovlivňování, a nabídne klíč ke zdravým návykům, díky kterým budete digitálním světem procházet vědomě. Každodenní život už dávno prožíváme u obrazovek telefonů, počítačů a skrze chytrá zařízení, která generují data, jež mají dopad na to, co si koupíme, čemu věříme, koho volíme i kam pojedeme na dovolenou. Naučte se chránit své „digitální zlato“.

Emoční kód: Jak uvolnit vaše uvězněné emoce a dosáhnout dobrého zdraví, lásky a štěstí | Bradley Nelson. V knize známý holistický lékař Dr. Bradley Nelson odhaluje vnitřní působení podvědomé mysli. Ukazuje, jak emočně vypjaté události z naší minulosti nás stále mohou pronásledovat ve formě „uvězněných emocí“, které doslova obývají vaše tělo. Autor vysvětluje, jak mohou uvězněné emoce vytvářet bolest, špatné fungování těla a nakonec i nemoc. Uvězněné emoce mohou dramaticky působit i na to, jak přemýšlíte, jaká rozhodnutí děláte a jak úspěšní budete. Možná nejdůležitější objev, jaký Dr. Nelson udělal, je, že uvězněná emoční energie se častokrát soustředí kolem srdce a vytváří tak „zed“, která vám může bránit ve svobodném dávání a přijímání lásky. **Emoční kód** je mocný a jednoduchý způsob, jak se zbavit neviditelné zátěže. Uvolnění uvězněných emocí má často za následek, že náhle mizí fyzické problémy, projevy sebepoškozování a těžkosti ve vztazích.

Surrealisté - Jejich bouřlivé osudy: Umění zrozené v hluku, kouři a vášni | Sue Roe. Impresionisté objevili pro svět umění Paříž, modernisté přilehlý Montmartre. Pro surrealisty se místem zrodu stal Montparnasse, kde se kavárenské stoly a ateliéry stávají svědky bouřlivých vztahů nové generace umělců. Autorka románů Impresionisté a Modernisté vypráví příběh Duchampa, Mana Raye, Ernsta i Dalího jako živou kroniku umělecké revoluce. Jak se surrealistické umění v raných letech vyvíjelo na Montparnassu, kdo byl jeho součástí a kdo ne? Jaký byl svět Montparnassu v letech, kdy se formoval surrealismus jako umělecké hnutí? Dav ohromených návštěvníků, kteří v roce 2017 pozorně procházeli výstavou Dalí/Duchamp v londýnské Royal Academy of Arts, by byl v roce 1917 zcela nemyslitelný. Surrealismus změnil naše vnímání, ale jeho ideje vznikaly postupně, v úplně jiném světě, než jaký známe dnes. Jaké byly během tohoto mimořádného období vztahy mezi jednotlivými umělci, kteří jsou dnes považováni za surrealisty? Jaký vliv měly na nově vznikající myšlenky Duchampovo konceptuální umění a de Chiricova metafyzická tvorba? Proč se měl Picasso před Bretonem na pozoru? Proč byl Dagilev navzdory průkopnickému dopadu své práce vždy na společenském okraji umělecké scény? Proč Breton nenáviděl Cocteaua? Jakou roli hrály v tomto uměleckém období ženy (včetně modelky, zpěvačky a múzy Mana Raye, Kiki z Montparnassu)?

Když vítězí každý sám nad sebou

Jubilejní sportovní hry v Kopřivnici spojily pohyb, přátelství, hudbu i dojetí

Už 25. ročník Sportovních her zdravotně postižených v Kopřivnici – Memoriálu Petra Douska – se nesl ve znamení sportu, přátelství, hudby i silných lidských příběhů. Do Základní školy dr. Milady Horákové a později do kulturního domu dorazilo na 250 účastníků od dětí po seniory. Soutěžilo se, tancovalo, zpívalo, vzpomínalo i děkovalo. A přestože počasí dlouho hrozilo deštěm, Kopřivnici nakonec obešlo – jako by i nebe prálo dni, v němž nešlo jen o výsledky, ale především o radost z pohybu, odvahu a vzájemnou podporu.

Zuzana Bárová a Alena Skřivánková

Letošní ročník sportovních her měl vypuknout ráno 13. června 2026. Paní Alena Skřivánková, předsdkyně Asociace zdravotně postižených (dále jen AZP) Kopřivnice, nás zvala na sportování za každého počasí. Červen letošního roku je stále „aprilový“, a proto na poslední chvíli – ve spolupráci se správcem hřiště a školníkem – a díky následnému schválení ředitelem školy byla připravena i mokrá varianta. Přece nepřijde půlroční práce organizátorky nazmar!

Předsdkyně, i přes stále nepříznivé zpravidajství ohledně předpovědi počasí, v podvečer 12. června věřila, že pršet nebude.

„Tak zítra ráno to vypukne, nezapomeňte přijít – máme nachystanou suchou a případně i mokrou variantu, ale věřím, že pršet nebude. Moc si to za vás všechny přeji – těšíme se na vás,“ konstatovala v posledních pozvánkách.

V tiskové zprávě z 8. června na webových stránkách města Kopřivnice bylo oznámeno, že tato

tradiční akce propojuje sportovní zápolení, kulturní program a přátelská setkání lidí se zdravotním postižením z různých koutů republiky.

„Sportovní hry nejsou jen o výsledcích a medailích, jsou především oslavou odhodlání, radosti z pohybu, vzájemné podpory a přátelství. Touto akcí se každoročně snažíme připomenout, že lidé se zdravotním postižením mají právo na plnohodnotný, aktivní a společensky bohatý život,“ uvedla pořadající předsdkyně AZP.

Oficiální zahájení

V 8.30 začala v Základní škole dr. Milady Horákové v Kopřivnici prezence účastníků. Moderování se tentokrát zhostil Adam Parma a představil dlouhý seznam 33 sponzorů, kteří podpořili tuto akci finančními prostředky nebo věcnými dary, a přivítal vážené hosty. Jako první se ujala slova senátorka Ivana Vaňová a po ní místostarosta města Kopřivnice David Monsport.

Oba nám přáli, ať si den bez deště užijeme u jakékoli sportovní disciplíny.

Předsdkyně AZP, tentokrát na invalidním vozíku před blížící se operací kyčle, nám předala několik organizačních informací. Nejprve ujistila všechny přítomné slovy: „Děť dopoledne Kopřivnici obejde a bude krásně jako v předchozích letech.“ Její přání bylo vyslyšeno a paprsky slunce se draly z pod mraků ven.

Vraťme Páju do života

V úvodním slovu paní Skřivánková připomněla také dobročinnou sbírku pro Páju na portálu Donio. Tento mladý muž, bojující s boreliózou, potřeboval finanční podporu, aby mohl podstoupit léčbu v Německu. Pája – s přezdívkou Rezi nebo Rezik – byl vždycky hyperaktivní sluníčko. Text na stránkách Donio k němu uvádí: *Člověk se srdcem na dlani, který by se pro druhé rozdal – a pro děti rozkrájel. Dlouhá léta pracoval jako pedagog a trenér parkouru v DDM Kopřivnice.*

Děti ho zbožňovaly, protože v něm cítily spřízněnou dětskou duši. Byl to akční člověk, milovník výzev, hledač a cestovatel. Byl inspirací pro mnoho lidí nejen ve svém okolí. Tento věčný optimista snad neměl den, kdy by se něčemu novému nenaučil nebo něco nevymyslel. Staral se o své zdraví, životní styl a bavilo ho vědění. Se svou přítelkyní Kátou se radovali z každé maličkosti. Pak se ale jeho život sešypal jako domeček z karet.

Cesta do pekel

Vše začalo nenápadnou únavou před šesti lety. Přestože výsledky krve byly „tabulkově v pořádku“, Pája cítil, že ztrácí sílu a něco není v pořádku. Unava časem gradovala. Začalo mu vynechávat srdce a zažíval kolapsy. Absolvoval operaci srdce v Trinci. Jeho stav se nakrátko zklidnil. Pravá příčina nemoci však zůstala skrytá.

Zlom přišel v roce 2025. Pája už nedokázal fungovat – zapomínal, kde je, ztrácel rovnováhu, řeč i schopnost se soustředit. Musel odejít z práce. Neuroložka a nové testy potvrdily krutou realitu: lymfická borelióza v pozdním stadiu. Pájův nervový systém začal vypovídat službu.

Život na hraně

Pája si z úspor zaplatil soukromé lékaře, sedm měsíců užíval antibiotika a nakonec se „vrátil k sobě“. Dnes si zvládne ohrát jídlo a zajít na záchod. Pořád ale trpí mozkovou mlhou, tinnitem a vážnými neurologickými problémy všeho druhu. Zřejmě nevratně se mu poškodil zrak a potýká se s mnohými sekundárními zdravotními problémy. Přidalo se i autoimunitní onemocnění, celkové selhání různých tělesných systémů atd.

Naděje na vyléčení

Pája to nevzdává. Jeho největší nadějí je německá klinika St. George v Bad Aiblingu, která se na léčbu boreliózy a koinfekcí specializuje přes 35 let. Její lékaři používají moderní metody, které dokážou zasáhnout bakterie tam, kde běžná medicína selhává.

„Chci zase žít. Jít ven, pomilovat svou ženu, mít děti a vychovat je, pracovat a lidem rozdávat radost jako dříve,“ říká Pája. Aby mohl těchto cílů dosáhnout, podařilo se na portálu Donio vybrat přes půl milionu korun za pouhých 24 hodin. Cílová částka na léčbu Páji sice byla překročena, peníze se ale použijí na následnou medikaci, dopravu a osvětu o této zákeřné nemoci.

Jdeme na to!

Celkem se nás sešlo 250 ze všech koutů země a všech věkových kate-

Setkání na schodech – na vozíku předsedkyně AZP Kopřivnice Alena Skřivánková

gorií, a to od 3 do 87 let. Tentokrát, oproti loňskému roku, znatelně přibýlo soutěžících na invalidních vozících. Všichni jsme si chtěli zasportovat a pobavit se při skvělé hudbě mladého hudebního seskupení 1. soukromé základní umělecké školy MIS music Kopřivnice pod vedením Michala Holuba. Před školou i v jejích prostorách nám nádherně zpívala Šofie Horehledová, finalistka Hlasu Česka, Moravy a Slezska.

Na hřišti základní školy jsme mohli sportovat v těchto disciplínách: hod oštěpem, vrh koulí, hod granátem a běh/chůze po oválu hřiště. Také jsme mohli poslouchat písně a instrumentální hudbu skupiny Gratis. Pro vozíčkáře byl připraven okruh kolem areálu školy a před samotnou budovou i slalom, který si tentokrát vyzkoušeli i organizátoři.

V prostorách vestibulu školy se konala soutěž v elektronických šipkách. Malí i velcí s krytkou na očích se snažili chodit s holi pro hluchoslepé. V malé tělocvičně se střídalo ze vzduchovky a o tuto disciplínu byl velký zájem. Dlouhá řada soutěžících trpělivě čekala před bezpečně uzavřenou místností, kde probíhala střelba za asistence městské policie.

Ve velké tělocvičně probíhaly doplňkové soutěže: házení kroužků na stojánky, nošení pingpongového míčku na lžici mezi kuželkami, házení tenisovým míčkem na pyramidu plechovek a velmi oblíbené malování na obličej. Od zručné malířky Zuzky potom odcházely „kočičky, pejsci, motýlci s kytičky“, ale také dospělé ženy s překrásnými výtvy na tvářích. Aby nikdo nepřišel zkrátka, na každého čekala po odevzdání sportovní listiny a startovního čísla drobná odměna podle vlastního výběru.

Po sportu přišel čas na zážitky, jídlo i odpočinek

Zájemci mohli nahlédnout do útrob hasičského vozu a všichni účastníci her se vyfotili pod Lašskou bránou v centru města na Novém náměstí. Ne všichni toho využili, neboť ti, kteří si neobjednali předem chutný řízek s chlebem, měli asi už hlad... Také po balíčku výborných štramberských uší se jen zaprášilo. Vždyť bylo třeba doplnit energii na další část dne! Někteří si proto zašli na jídlo do místních pizzerií či restaurací, jiní si šli jen tak posedět a popovídat do přilehlých cukráren. Další vyrazili do Technického muzea nákladních automobilů TATRA, kde měli vstup zdarma. Této možnosti využilo asi 15 osob, neboť už v 16 hodin na všechny čekal bohatý

odpolední program v kulturním domě a také zasloužený odpočinek.

Slavnostní vyhlášení výsledků

Každý, kdo v 16 hodin přišel do velkého sálu kulturního domu, obdržel u vstupu uvítací dáreček – antistresové pěnové srdíčko a propisku s logem asociace v růžových barvách. Přítomní si tak mohli obdržet srdíčka předat navzájem – jako malé osobní přání pro druhého.

Na úvod odpoledního slavnostního vyhodnocení sportovních her promluvila radní Dagmar Rysová. Nejprve se obrátila k zaplněnému sálu s otázkou: „Kdo se těchto her účastní od prvního ročníku až do teď?“ Překvapilo nás, že se přihlásila asi desítky statečných a vytrvalých sportovkyň a sportovců. Paní Rysová nejdříve zavzpomínala, jak pracovala v kulturním domě a s Petrem Douskem (zakladatelem her) organizovala 1. ročník. Dále konstatovala, že velkým předělem pro toto sportovní klání byla doba covidová. Velice chválila paní Alenu Skřivánkovou, jak dokázala navázat dalšími ročníky a obnovit Memoriál Petra Douska. Nakonec nám popřála slunce v duši, radost a zdraví. Všem zúčastněným poděkovala a svou řeč ukončila slovy: „Jste pro nás vzorem.“

Velké barevné překvapení

Při příležitosti 25. ročníku Sportovních her zdravotně postižených se paní Pavlína Prosová – osobní asistentka, spisovatelka a malířka – rozhodla věnovat AZP obraz. A nebyl to jen tak obyčejný obraz. Autorka měla 29. května 2026 v knihovně v Krnově vernisáž výstavy Vibrace energií. Autorka už na tištěném programu vernisáže děkovala „andělům bez křídel“ – lidem, kteří pomáhají potřebným. Sama byla největší mecenáškou, která výtěžkem z prodeje obrazů přispěla na dobrou věc a finančně podpořila aktivity pro seniory, kteří prožili krizovou situaci – ničivou povodeň.

Pavlína Prosová vystavovala 62 svých obrazů, vytvořených od roku 2020, v cenách od 100 do 3000 korun. Za nádherného slunečného dne přišlo na vernisáž kolem 50 návštěvníků, kteří přišli obdivovat pestrou škálu barev na velkých plátnech i menší obrázky s nalepenými kamínky a vylišovanými plátky růží.

Vibrace energií

Samotná autorka v programu zodpověděla otázku: „Proč jsem si vybrala téma s názvem Vibrace energií? Svět okolo nás je plný jasných, přesně definovaných tvarů. Právě z tohoto

světa se snažím alespoň na chvíli vystoupit. Proč? Aby si má mysl, oči i srdce odpočinuly od světa sevřeného do dokonalých tvarů, které preferuje dnešní doba i společnost. Mám snahu částečně zachytit něco, co vlastně nějak konkrétně zachytit nejde, ale právě to je pro mě. Energie je neviditelná vibrace. Možná se vám budou jevit některé mé obrazy jako nedodělané, ale to byl záměr: nechat je takzvaně žít svým životem – vybrat si energii. Každý z vás má právo vidět v mých obrazech to, co chce, tedy to, co potřebuje vidět. Možná je to taková barevná svobodná terapie, jak pro mne, tak pro někoho z vás, kdo v tom nalezne to, co tiše hledal. Já mohu pouze svým obrazům dát pojmenování, ale víc si v nich objevíte sami. Ty názvy jsou pouze nasměrování, ale vnímání může být u každého úplně jiné.

Užijte si život na planetě Zemi s příjemnou energií – nejen z lidí. Vibrace – chvění, vibrování, kmitání. Když myšlenky a pocity vibrují na stejné frekvenci, mění se vše kolem vás. Podstatná je změna v myšlení, protože i myšlenky vibrují. Vše, co je kolem nás i v nás samých, jsou vibrace částic. Již několikrát bylo prokázáno, že různé frekvence zvuků přímo ovlivňují naši mysl i tělo. Ideální frekvencí je pak 432 Hz, protože

rezonuje s vibracemi přírody i celého vesmíru. Energie je neviditelná vibrace, a jak řekl Malý princ: „Správně vidíme pouze srdcem.“

Něco málo o autorce a neobyčejný dar

Pavlína Prosová se narodila v roce 1979 v Krnově. Vystudovala střední školu pedagogickou, obor sociální péče – pečovatelská. V průběhu studia začala amatérsky malovat. Svou první výstavu měla v roce 1997 v evangelickém kostele v Krnově v roce 1997. Už od roku 1998 pracuje v sociální oblasti – v přímé péči o lidi se zdravotním postižením a seniory. Je za to velice vděčná, protože ví, že dávat je větší štěstí než dostávat. Proto také při slavnostním vyhodnocení v kulturním domě předala paní Aleně Skřivánkové obraz Energie léčivá jako dar pro AZP.

Alena Skřivánková k tomuto úžasnému překvapení o rozměrech 70 × 100 cm dojatě řekla: „Paní Prosová je pro mě pozemská víla, která dokáže vždy pomoci. Svými slovy i činy. Jsem velice ráda, že jsme se osobně poznaly již minulý rok, kdy doprovázela svojí klientku. Velmi si jí vážím, dokáže vždy mile a nečekaně překvapit. Osobně mi také byla nablízku, když zanedlouho

po loňských hrách odešla naše maminka, tehdy jako nejstarší účastnice her.“

Hudba a tanec

Bohatý kulturní program zahájil integrovaný taneční soubor Bílá holubice Ostrava. Tvořily ho tři ženy a jeden muž. Všichni byli oděni v červeném a dvě tanečnice se pohybovaly na invalidních vozících. Poté se představila malá skupina dospělých z Tanečního klubu Gradus Štramberk, současných mistrů ČR v belly show, s úvodní skladbou VOILA. Francouzský šarm písně zvýraznily nádherné splývavé společenské šaty rudé barvy, jimž vévodila tanečnice s obrovskou bílou sukní. Tu pak v závěru tance ostatní tanečnice využily nad svými hlavami jako lehounký závoj.

Druhé, velmi emotivní vystoupení zaznělo na skladbu Young and Beautiful. Představilo se v něm duo Elišky Jeřábkové a Karolíny Dejové – velké a malé tanečnice na vozíku. Jako vždy byl celý sál dojatý a následoval dlouhý potlesk se slzami v očích.

Posledním tancem byla show ve stylu 20. let Great Gatsby se stepem, kterou předvedlo rodinné seskupení tří generací T Dance Family. Ve zlatých prvorepublikových kostýmech s třásněmi a s čelenkami s pery na hlavách nádherně tančily a stepovaly i s nejmladším tanečníkem. V průběhu programu i po celý zbytek večera hrála oblíbená skupina TNT Příbor,

kteřá na této akci vystupuje už několik let po sobě.

Zasloužené ocenění sportovkyň a sportovců

Předsedkyně AZP Alena Skřivánková shrnula celé dopolední zápolení na oválu i v malé a velké tělocvičně Základní školy dr. Milady Horákové v Kopřivnici slovy: „Každý vítěz sám nad sebou. Snažíme se ocenit všechny.“ Padesát naditých dárkových tašek i s domácím medem tak dostali ocenění sportovci na vozíku, další lidé se zdravotním postižením i členky a členové AZP. Někteří byli opravdu překvapení a radovali se, že se na ně třeba ani v osmdesáti letech nezapomnělo.

Paní Skřivánková také poděkovala mnoha mladším i starším dobrovolníkům, skupině pionýrů a především hasičům, bez jejichž pomoci by se tato velká sportovní akce nemohla uskutečnit. Zmínila se také o tom, kde bude k dispozici nádherný darovaný obraz nebo jeho fotografie.

Hledá se známá sportovkyně z Košic

Loni jsem ve VOZKOVI psala o drobné Košičance na čtyřech kolech – Aničce Oroszové. Se svými vyřvovanými svaly na rukou byla v roce 2025 nepřehlédnutelná. A tento rok? Kde se ztratila? Viděl ji někdo? Na tyto otázky jsem dostala

odpovědi až odpoledne v kulturním domě. To když se o přestávce mezi pěveckými vystoupeními chopila mikrofonu paní Jarka Drliková. Všichni jsme byli v očekávání, co nám chce říct. Oznamila nám, že se Anička tento rok sportovních her nemohla zúčastnit, protože bojuje s nemocí. Celý sál zůstal jako zkoprnělý. Takový smíšek!, úžasná sportovkyně, která miluje handbike! A teď tráví svůj čas po nemocnicích. Ale jak se říká, nemoci nechodí po horách, ale po lidech.

Paní Drliková poprosila známé Aničky o společnou fotografii. Později ji poslala také přání brzkého uzdravení. Jak říkaly moje spolustolovnice v sále: „Anička je bojovnice, ta se nevzdá!“

Těšíme se na příští ročník

Jubilejní ročník Sportovních her zdravotně postižených zakončil jako každý rok galavečer (viz poslední foto). Aprílové počasí nás nezradilo, a jak Alena Skřivánková předpokládala, dešť dopoledne Kopřivnici opravdu obešel.

Ti, kteří přijeli z Pržna, Ostravy, Bohumína, Orlové, Suchdolu, Nového Jičína, Polouvsí, nebo třeba z Kladna, Prahy a dalších měst, neprohloupili. Zaspotovali si všichni, užili si pestrý kulturní program a srdečnou zábavu v kulturním domě. Navázali jsme další přátelství a těšíme se na 12. červen 2027, kdy se opět v Kopřivnici sejdem. Těšíte se?

Z vozíku až k medvídkovi s knoflíkem v uchu

Apollonia Margarete Steiffová začínala u šicího stroje. Vybuodovala však značku, jejíž plyšové hračky dodnes znají děti i sběratelé po celém světě. Příběh Margarete nezačal lehce. Narodila se 24. července 1847 v německém Giengenu jako třetí ze čtyř dětí. Už v raném dětství prodělala dětskou obrnu. Nemoc přežila, ale její následky ji provázely celý život. Pohybovala se na vozíku a omezenou hybnost měla také v pravé ruce. V době, kdy pro dívku se zdravotním postižením společnost příliš mnoho možností nenabízela, se od ní očekával spíše tichý život v závislosti na rodině. Margarete se však s takovým osudem nesmířila. Byla veselá, bystrá, společenská a mimořádně cílevědomá. Už jako dítě si získávala okolí vtípem, otevřeností a energií, která se později ukázala jako základ jejího životního úspěchu.

Ve škole Margarete brzy vynikla logickým myšlením. Dařila se jí matematika i geometrie a už tehdy se projevoval její praktický duch. Nechtěla být víc závislá na pomoci druhých, než bylo nutné. Přivydělávala si hlídáním dětí ze sousedství a postupně v ní rostla touha po vlastní práci a samostatnosti. Rozhodla se, že se naučí šít. Rodina se obávala, zda to vzhledem k oslabené ruce zvládne, Margarete však vytrvala. Po léčebných pobytech a cvičení se jí podařilo zlepšit hybnost prstů natolik, že mohla nastoupit do krejčovského kurzu. Z peněz, které si sama vydělala, si koupila svůj první šicí stroj.

Šicí stroj otočený naruby

Ani práce se strojem nebyla jednoduchá. Aby ho dokázala ovládat, sedala si k němu neobvykle – obráceně. Silnější levou rukou zvládala hlavní část práce, pravou si pomáhala při přidržování látky. Z překážky si zkrátka udělala vlastní postup.

Rodiče pochopili, že ji nelze zastavit, a zařídili jí doma malý ateliér s obchodem. Margarete šila výbavu pro nevěsty, ubrusy, spodničky i dětské šatičky. Zakázky přibývaly a brzy už na práci sama nestačila. Začala zaměstnávat první pomocnice a postupně se stala finančně nezávislou ženou – což bylo v 19. století samo o sobě výjimečné.

Slon, který měl být jen jehelníčkem

Zásadní obrat přišel koncem roku 1879. Margarete objevila v módním časopise stříh malého slona z plsti. Původně měl sloužit jako jehelníček. Když ho ale uviděli její synovci a neteře, začali si s ním hrát jako s hračkou. Margarete rychle pochopila, že v tom je něco nového. Tehdejší dětské hračky bývaly často tvrdé, křehké nebo nepříliš vhodné k mazlení. Porcelánové panenky a dřevěná koníci mohli být krásní, ale dítě si je jen těžko vzalo do postele pro pocit bezpečí. Měkký plstěný slon byl jiný. Byl hebký, přátelský a odolný.

Na Vánoce roku 1880 nabídla Margarete sloníky zákazníkům jako dárky pro děti. Úspěch byl okamžitý. Během několika týdnů prodala první stovku kusů a na trhu v nedalekém Heidenheimu se po nich jen zaprášilo.

Z domácí dílny k továrně

Z malého nápadu začal vyrůstat podnik. Ke slonům postupně přibýly kočky, opice, velbloudi, lvi a další zvířata. V roce 1893 už Margarete zapala firmu do obchodního rejstříku pod názvem Margarete Steiff, Filzspielwarenfabrik Giengen/Brenz. Své výrobky představila také na veletrhu v Lipsku a brzy se objevily i první zahraniční objednávky.

Důležité bylo, že firma rostla s ohledem na potřeby své zakladatelky. Bratr pro ni nechal postavit dům s továrnou a obytným prostorem, kde bylo dost místa mezi šicími stroji a kde se Margarete mohla pohodlně pohybovat na vozíku. Sama si dokonce navrhla rampu, aby se mohla dostat do patra bez cizí pomoci.

Medvěd, který málem propadl

Nejslavnější hračka firmy vznikla díky Margaretinu synovci Richardu Steiffovi. Byl výtvarně nadaný, studoval umělecká řemesla a při pobytu v Londýně rád kreslil zvířata v zoologické zahradě. Právě on přišel s nápadem vytvořit medvěda, který by působil živěji a přirozeněji než běžné hračky.

V roce 1902 vznikl prototyp nazvaný „55 PB“. Číslo označovalo výšku 55 centimetrů, písmeno P plyš a B německé slovo *beweglich*, tedy pohyblivý. Medvěd měl pohyblivé končetiny, korálkové oči a byl ušitý z kvalitního mohéru.

Na veletrhu v Lipsku v roce 1903 se však zdálo, že novinka neuspěje. Byla drahá a obchodníci váhali. Až na poslední chvíli si medvěda všiml Hermann Berg, nákupčí amerického obchodního domu Borgfeld v New Yorku. Objednal rovnou tři tisíce kusů.

Teddy bear: hračka se jménem prezidenta

K popularitě plyšového medvěda přispěla i náhoda z americké politiky. Prezident Theodore Roosevelt, přezdívaný Teddy, při jedné lovecké výpravě odmítl zastřelit medvěda přivázané ke stromu. Příběh se dostal do novin a ilustrátor Clifford K. Berryman ho zachytil v kresbě, která veřejnost silně zaujala.

Spojení bylo nasnadě. Plyšový medvěd se v Americe začal označovat jako „Teddy bear“. Z hračky, která na veletrhu málem zapadla, se stal fenomén.

Knoflík v uchu jako značka kvality

Obrovský úspěch přinesl i napodobeniny. Firma proto potřebovala jasný znak pravosti. V roce 1904 přišel Franz Steiff s nápadem kovového nýtu v uchu každého zvířátka. Slavný „Knopf im Ohr“ – knoflík v uchu – se stal symbolem značky Steiff a dodnes je považován za známku kvality.

Mezi lety 1903 a 1907 firma vyrobila více než 1,7 milionu hraček. V továrně pracovaly stovky zaměstnanců a další ženy šily z domova. Margarete přitom myslela i na ty, kteří měli ve společnosti méně příležitostí – práci dávala mimo jiné matkám samoživitelkám a ženám se zdravotním postižením.

Odkaz, který nezestárí

Margarete Steiffová vedla rodinný podnik až do konce života. Zemřela 9. května 1909 na zápal plic. Bylo jí 61 let. Firma však pokračovala dál, přečkala světové války, hospodářské krize i proměny vkusu. Plyšové hračky Steiff se staly sběratelskými předměty a některé historické kusy se dnes draží za velmi vysoké částky.

Margaretin příběh ale není jen příběhem podnikatelského úspěchu. Je to také připomínka, že samostatnost může začít u zdánlivé malíčkosti: u jednoho šicího stroje, jednoho nápadu a pevného rozhodnutí nenechat si život nadiktovat okolnostmi.

HVĚZDA zve k pohybu, soutěžím a společnému setkání

Pražská organizace vozičkářů srdečně zve na **44. ročník Sportovního setkání (nejen) vozičkářů – Hvězda 2026**. Tradiční akce se uskuteční v sobotu 29. srpna od 13 hodin v Oboře Hvězda v Praze 6-Liboci. Účastníky čeká odpoledne plné sportu, pohybu i dobré nálady. Připraveny budou závody ve slalomu, jízdě a běhu. Kategorie jsou nastaveny tak, aby se mohli zapojit všichni příchozí – lidé s postižením i bez něj, děti i dospělí. V hlavních závodech budou vyhlášeni a odměněni první tři závodníci v každé kategorii. Sportovní program doplní také zábavné disciplíny, například minigolf, šipky, ruské kuželky, laserová strelnice, vzdušný hokej a další aktivity. Celým odpolednem provede Jana Rychterová, která účastníkům jistě také zazpívá. Zájemci o účast se musí přihlásit nejpozději do 19. srpna, a to na telefonních číslech 224 826 078 nebo 736 485 859, případně e-mailem na adrese frankova@pov.cz. Více informací najdete na stránkách www.pov.cz/hvezda.

Ministerstvo
zdravotnictví

Projekt byl realizován
za finanční podpory
Ministerstva zdravotnictví České republiky

MOJE ASISTENTKA JE PĚKNEJ PES...

POMOCNÉ TLAPKY o.p.s.
asistenční psi pro zdravotně postižené.

Pomocné tlapky o.p.s. je obecně prospěšnou společností, která cvičí a **ZDARMA** předává asistenční psy zdravotně postiženým spoluobčanům. Ti tak mohou získat nejen přítele do nepohody, ale také neocenitelného pomocníka, který jim umožní nastoupit cestu k nezávislosti.

Více informací se dozvíte na níže uvedených kontaktech.

V. Kratochvíla 1073, 332 02 Starý Plzenec, telefon: 724 279 599
www.pomocnetlapky.cz, info@pomocnetlapky.cz

Ostravská organizace vozičkářů, spolek (OOV)
Horymírova 3054/121, 700 30 Ostrava-Zábřeh, ooov@seznam.cz, www.vozickari-ostava.cz

NAŠE PROJEKTY SLOUŽÍ NEJEN LIDEM S POSTIŽENÍM

VOZKA
v PDF!

VOZKA
Magazín o životě a pro život na vozku

Magazín pro vozičkáře, lidi s postižením a seniory
Ke stažení za dobrovolný příspěvek: www.vozka.org,
www.facebook.com/magazinvozka.

ALDIO

Alternativní doprava imobilních osob
Objednávejte: pondělí–pátek 8–14 hodin
na tel.: 596 786 353 nebo e-mailem:
ooov@seznam.cz.

ALDIO
JEDE!

Rady, informace, příklady a konzultace
Volejte: pondělí–čtvrtek 11–12 hodin na tel.: 596 914 660,
596 131 202, poradnaooov@seznam.cz, dvorvoz@seznam.cz,
bezbarieri@post.cz (posuzování dokumentace),
www.ostrava-bezbarier.cz,
www.facebook.com/poradenstvibezbarierOV.

BEZBARIÉROVÁ
ŘEŠENÍ!

David Kratochvíl slaví zlatý hattrick. Paraspportovcem roku se stal potřetí za sebou

Stupně vítězů ankety Paraspportovec roku 2025 – vlevo para běžkyně na lyžích Simona Bubeníčková, uprostřed vítěz David Kratochvíl a vpravo na třetím místě para lukostřelkyně Šárka Pultar Musilová

Zdroj: Český paralympijský výbor | Foto: Lukáš Fabián a České plavání (s. 37)

Para plavec David Kratochvíl se stal vítězem ankety Paraspportovec roku 2025. Ocenění získal už potřetí v řadě, tentokrát především díky mimořádné bilanci z mistrovství světa v Singapuru, odkud přivezl sedm medailí v sedmi závodech, z toho čtyři zlaté, a přidal i světový rekord.

Kratochvíl navázal na mimořádnou sezonu

Galavečer Cen Českého paralympijského výboru se uskutečnil v pražském hotelu Clarion a připomněl úspěšný rok českého parasportu. Čeští reprezentanti v něm vybojovali celkem 24 medailí z mistrovství světa a dalších 7 z mistrovství Evropy. Nejvýraznější osobností se podle očekávání stal para plavec David Kratochvíl. Na mistrovství světa v Sin-

gapuru nastoupil do sedmi závodů a ze všech si odvezl medaili. Čtyřikrát stál na nejvyšším stupni a k tomu přidal i světový rekord. V anketě získal 177 hlasů a zvítězil s náskokem 26 bodů.

„Je to zlatý hattrick, ale pro mě je to stejně krásné jako poprvé,“ uvedl Kratochvíl po vyhlášení. Zároveň zdůraznil, že si váží možnosti stát po boku dalších českých parasportovců, kteří v uplynulé sezoně dosáhli mimořádných výsledků.

Na stupních vítězů i Bubeníčková a Pultar Musilová

Druhé místo obsadila para běžkyně na lyžích Simona Bubeníčková. V uplynulém roce na sebe výrazně upozornila získáním zlata a dvou stříbrných medailí z mistrovství světa

a v anketě získala 151 bodů. Sama své umístění brala s nadhledem a radostí – loni mezi vyhlášenými nebyla, letos už vystoupala na druhou příčku.

Třetí skončila para lukostřelkyně Šárka Pultar Musilová se 114 body. Z mistrovství světa v korejském Gwangju si přivezla titul mistryně světa, stříbro v mixech a bronz ve dvojicích.

Do nejlepší sedmičky se dále dostali para plavkyně Agáta Koupilová, para stolní tenista Jiří Suchánek, para atlet Aleš Kisý a para lukostřelkyně Tereza Brandtlová.

Kolektivem roku se stali para hokejisté

Mezi kolektivy zvítězila česká para hokejová reprezentace. Na světovém šampionátu v Buffalu vybojovala bronz a navázala tak na předchozí

úspěchy – šlo už o třetí bronz z mistrovství světa v řadě.

Druhé místo mezi týmy obsadil lukostřelecký mix Šárka Pultar Musilová a David Drahonínský, kteří získali na mistrovství světa stříbro. Třetí příčku obsadil smíšený tým boccistů ve složení Josef Zábka, Barbora Skopalová a Jan Haták, jenž vybojoval stříbro na mistrovství Evropy.

Ocenění pro objev, síň slávy a mimořádný výkon

Objevem roku byla vyhlášena para stolní tenistka Tereza Čákorová. Do síně slávy vstoupil para atlet Rostislav Pohlmann, paralympijský vítěz v hodu diskem z Atén 2004, který má z paralympijských her celkem sedm medailí.

Cenu za mimořádný parasportovní výkon obdržel Vratislav Zdrubecký. Na speciálním para atletickém vozíku zvládl během šesti dnů trasu z Olomouce do Vídně, tedy šest maratonů v šesti dnech. Cenu za přínos parasportu získalo Ministerstvo práce a sociálních věcí za vznik Resortního sportovního centra AGITOS.

HORIZONT-NARE

bez bariér

VOLEJTE ZDARMA
800 10 10 73

Realizujeme zakázky na celém území ČR.
www.horizont-nare.com

Když pečující potřebují oporu: Trend nabízí bezpečný prostor i praktické rady

Pečovat o blízkého s těžkým tělesným postižením je posláním, které vyžaduje velké množství energie, trpělivosti a lásky. Často se však stává, že neformální pečující v kolotoči každodenních povinností na sebe zapomínají. Právě proto v rámci naší Odborné poradny pravidelně pořádáme Podpurná setkání pro neformální pečující o těžce tělesně postižené. Vytváříme bezpečný prostor, kde se sdílí radosti i starosti, předávají zkušenosti a účastníci jsou si oporou.

Ludmila Macková | Foto: archiv Spolku Trend vozíčkářů Olomouc

V letošním roce jsme se chtěli ještě více přiblížit potřebám pečujících a na některá setkání zveme hosty z řad odborníků – nutriční terapeutku, zdravotní sestru, fyzioterapeuta či psychologa. Ti všichni přinášejí praktické rady, jak si usnadnit péči a jak správně pečovat i o své vlastní zdraví a psychickou pohodu.

Někdy setkání pro ostatní připravují i sami pečující. Letošní květnové bylo věnováno jídlu a vaření. Paní Renata, která dlouhodobě pečuje o svou dceru po úrazu, s námi

sdílela svou cestu od tradiční české kuchyně k lehčím a zdravějším variantám. Vaření a pečení je pro ni nejen každodenní nutnost, ale i dlouholetý koníček. Ukázala nám, že i zdravé jídlo může fantasticky chutnat a že i drobné změny v jídelníčku mohou pečujícímu (i opečovávanému) dodat více tolik potřebné energie a živin.

A protože nejlepší teorií je praxe, měli jsme jedinečnou možnost ochutnat její dokonale vyladěné recepty. Jedním z nich byl recept

na úžasnou bublaninu, o který se s vámi podělíme na konci článku.

Naše podpurná setkání jsou tu, milí pečující, pro vás. Pokud si potřebujete odpočinout, poradit se s odborníky nebo jen pobýt v kruhu lidí, kteří vám rozumí, dveře jsou vám otevřené. Ozvěte se nám, rádi vás přivítáme!

Kontaktujte koordinátorku podpurných setkání pro pečující o těžce tělesně postižené Bc. Ludmilu Mackovou na tomto e-mailu: poradna@trendvozickaru.cz.

Recept pro radost: Hrnková bublanina s mákem a ovocem podle paní Renaty

Tento recept je důkazem, že i zdravější pečení může být rychlé, hrnkové a absolutně neodolatelné.

Ingredience:

- 3 vejce,
- 1 hrnek (250 ml) cukru krupice (pro zdravější variantu použijte erythritol),
- ½ hrnku oleje,
- 1 hrnek mléka,

- 1½ hrnku polohrubé mouky (skvěle funguje celozrnná nebo špaldová),
- 1 prášek do pečiva,
- ½ hrnku mletého máku,
- citronovou kůru,
- špetku soli,
- vanilku (ideálně trochu vanilkové pasty),
- Skořici,
- 2 hrnky ovoce (čerstvé, mražené nebo kompotované, nejlépe mix).

Postup:

1. Vejce ušlehtejte s cukrem (či erythritolem) a špetkou soli,

dokud směs nenabude na objemu a nezesvětlá.

2. Za stálého šlehání přilévajte tenkým pramínkem olej a mléko.
3. Do tekuté směsi lehce a krátce zašlehtejte mouku smíchanou s práškem do pečiva, mletým mákem, skořicí a citronovou kůrou.
4. Hotové těsto vylejte na pekáč vyložený pečicím papírem, bohatě pokladte ovocem a pečte ve vyhřáté troubě na 180 °C (dokud zapáchnutá špejle nevyjde suchá).

Život na čtyřech kolech může být pořádná jízda

Podpůrná setkávání ve Spolku Trend vozíčkářů Olomouc propojují praktické rady, neformální oporu a žitou zkušenost lidí s tělesným postižením.

Zdeňka Vyoralová | Foto: archiv Spolku Trend

O co jde?

Neformální podpora doplňuje odborné sociální poradenství o zkušenost lidí, kteří sami žijí s tělesným postižením

Formy podpory

- skupinová setkání
- individuální podpora
- sdílení zkušeností
- praktické nasměrování

„Průvodce sdílí svou zkušenost a je k dispozici lidem v podobné situaci“

Vážení čtenáři VOZKY, zdravím vás ze Spolku Trend vozíčkářů Olomouc a na následujících řádcích se pokusím více přiblížit službu **Podpůrná setkávání pro osoby s tělesným postižením** a roli **Průvodců**, s nimiž se v rámci této služby můžete setkat, a to jak ve formě skupinových setkání, tak v rovině individuální podpory jednotlivce. Nejprve ale ještě v krátkosti doplním, že zmíněná neformální podpora je fakultativní činností odborné poradny (je také poskytována bezplatně) a nemá ambici odborné sociální poradenství nahradit, nýbrž doplnit je o žitou zkušenost ze života osob s tělesným postižením. Průvodce, tedy člověk s tělesným postižením, nabízí tuto svou zkušenost dále sdílet a být k dispozici lidem v obdobné životní situaci, kteří ji zažívají nově a potřebují oporu na neformální bázi. Právě taková je role Průvodců. U nás ve Spolku Trend vozíčkářů Olomouc se můžete setkat se čtyřmi Průvodci. Dvě z nás máme tělesné postižení vrozené, další dva průvodci ho mají následkem úrazu v mladém věku. Průvodci vám mohou pomoci s konzultací v oblasti bezbariérovosti a kompenzačních pomůcek. Tuto oblast zaštiťuji já, Zdeňka Vyoralová, koordinátorka Podpůrných setkávání. Ve věcech jednání s nadacemi a v dalších záležitostech je tu pro vás kolegyně Kateřina Cuřínová. Psychosociální podporu a otázky s ní spojené můžete konzultovat s kolegyní Pavlínou Boxanovou. A máme také kolegu! Adam Bergmann se věnuje například předávání zkušeností v oblasti zdravého životního stylu. Znovu zdůrazňuji, že se jedná o předávání toho, co se nám v praxi osvědčilo a co bychom doporučili ze své vlastní zkušenosti. Snažíme se motivovat a inspirovat, protože životní příběh každého člověka je neopakovatelný a jedinečný, a to i navzdory tělesnému postižení.

Neváhejte se na nás obrátit, život na čtyřech kolech může být pořádná jízda! Jsme tu pro vás!

Za službu Podpůrná setkávání pro osoby s tělesným postižením koordinátorka a Průvodkyně v oblasti bezbariérovosti
Mgr. Zdeňka Vyoralová, DiS.

Kontakt: vyoralova@trendvozickaru.cz, +420 731 501 386

Karty jsem dobře rozdané nedostala. Přesto hraju dál

Bývalá vrcholová gymnastka Ružena (60 let) z Prahy žije s roztroušenou sklerózou už 28 let. První příznaky přišly nenápadně, diagnóza však zásadně změnila její život. Přesto dál pracuje, píše knihy a drží se přesvědčení, že i s nepříznivými rozdanými kartami se musí hrát.

(red) | Foto: Lucie Kočandrlová, Pointa

Začalo to zdánlivě nevině. Když se jednoho dne paní Ružena podívala doleva, měla pocit, že se kolem ní točí svět a ztrácí rovnováhu. Byla tehdy ve velmi dobré kondici a aktivně sportovala. Kromě gymnastiky, které se dříve věnovala vrcholově, ji bavily také fotbal, volejbal nebo atletika. Prvním potíží proto zpočátku nepřikládala velkou váhu.

Když však příznaky nemizely, navštívila praktickou lékařku. Ta ji poslala na oční vyšetření, které dopadlo dobře. Potíže podle ní mohly souviset s páteří, a doporučila proto cvičení. Ani to ale nepomohlo, a tak Ružena zamířila na neurologii. Na vyšetření se dostala až po dvou měsících. Neurolog ji znovu odeslal na oftalmologii, protože se domníval, že půjde o problém se zrakem. Oči měla Ružena v pořádku, specialista však odhalil nystagmus, tedy kmitání očí. Nasazené léky potíže nezmírnily, a proto se objednala k jinému neurologovi do Fakultní nemocnice Motol.

Diagnóza přišla ve 32 letech

V Motole podstoupila vyšetření evokovaných potenciálů, které ukazuje, jak nervová soustava reaguje na podněty, a také magnetickou rezo-

nanci. Právě ta odhalila v mozku řadu světlých ložisek narušujících přenos nervových signálů. Lékaři Ruženě sdělili, že má roztroušenou sklerózu. Podle nálezu se zánětlivá místa v mozku tvořila už asi deset až patnáct let, jen se do té doby nijak výrazně neprojevila.

„Byl to šok,“ vzpomíná Ružena, které bylo v době stanovení diagnózy 32 let. Následoval klidový režim a léčba. Nejprve užívala steroidy tlumící zánět v nervovém systému, později začala podstupovat imunosupresivní terapii. U roztroušené sklerózy imunita napadá vlastní nervový systém, konkrétně myelin, tedy ochranný obal nervových vláken. Léčba se snaží tuto imunitní reakci zpomalit.

Od 50 kliků k invalidnímu důchodu

Zpočátku nemoc postupovala pomalu a Ružena dlouho fungovala téměř bez omezení. Ještě 7 let po stanovení diagnózy zvládla udělat 50 kliků. Postupně se však její zdravotní stav začal zhoršovat a častěji přicházely ataky, při nichž se v nervovém systému objevují nová zánětlivá ložiska.

Následky jsou dnes výrazné. Ruženě částečně ochrnula pravá strana těla, pravou rukou se už téměř nedokáže podepsat a potíže má také s řečí. Je v plném invalidním důchodu. Pokud jí to ale zdravotní stav dovolí, částečně pracuje jako programátorka. Vedle práce ji stále baví psaní. Vydala už několik knih, mimo jiné pohádky pro děti s názvem Legrádky aneb Legrační pohádky.

Léčba na míru a podpora přátel

Ružena je v současnosti v péči prof. MUDr. Dany Horákové, Ph.D., z Neurologické kliniky 1. LF UK a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Lékařka jí během let několikrát změnila typ léčby a současná terapie Ruženě vyhovuje. Ataky mívá přibližně jednou za rok.

Paní Ružena žije sama. Velkou oporou jsou jí především přátelé, protože rodinu má na Slovensku, odkud pochází. Přesto se nevzdává.

„Často si říkám, že partii s kartami, které jsou dobře rozdané, umí hrát každý. Já je dobře rozdané nemám, tak musím hrát s tím, co je. Toho se držím,“ shrnuje.

Co říká lékařka

Prof. MUDr. Dana Horáková, Ph.D., z Neurologické kliniky 1. LF UK a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze zdůrazňuje, že pacienty je

třeba léčit podle nejnovějších vědeckých poznatků a nabízet jim nové možnosti terapie. Důležité je podle ní také hledat léčbu co nejvíce na míru konkrétnímu člověku.

Zároveň připomíná, že řadu procesů, zvláště v pokročilejší fázi nemoci, medicína zatím ovlivnit neumí. O to větší význam má komplexní přístup: vhodný typ léčby,

trvalá rehabilitace, podpůrná psychoterapie, úprava životního stylu i léčba přidružených onemocnění.

Paní Ruženu označuje za velkou bojovnici. Přes významný neurologický deficit má podle ní stále energii a sílu s nemocí zápasit. Právě každodenní aktivita, cvičení a pozitivní nastavení mysli jsou faktory, které mohou pacientům zásadně pomáhat.

ARPIDA+ otevírá dospělým klientům cestu k samostatnějšímu životu

Centrum ARPIDA slavnostně otevřelo nový ARPIDA+ campus životních příležitostí, který nabídne moderní zázemí dospělým osobám s tělesným a kombinovaným postižením. Areál významně rozšíří kapacity sociálních služeb v Jihočeském kraji a naváže na podporu klientů, kteří v ARPIDĚ vyrůstali a v dospělosti potřebují pokračovat v denním stacionáři nebo sociální rehabilitaci.

Zdroj: Jihočeský kraj, (red) | Foto: Jihočeský kraj

Centrum ARPIDA v Českých Budějovicích slavnostně otevřelo nový ARPIDA+ campus životních příležitostí. Moderní areál je určen dospělým osobám s tělesným a kombinovaným postižením a významně rozšíří kapacity sociálních služeb v Jihočeském kraji.

Nový campus vznikl jako odpověď na rostoucí potřebu služeb pro klienty, kteří v ARPIDĚ vyrůstali a po dosažení dospělosti potřebují navazující podporu. Mnozí z nich by po odchodu z původních služeb neměli kde pokračovat. Právě proto areál nabídne zázemí pro denní stacionář i sociální rehabilitaci.

Součástí nového prostoru jsou místnosti uzpůsobené lidem s těžkým kombinovaným postižením, zázemí pro terapii, klidové místnosti i prostory pro nácvik samostatnosti. Cílem je pomoci klientům v co největší míře zapojit se do běžného života.

„Mám velkou radost, že se tenhle projekt povedl dotáhnout do konce. Je dalším rozšířením služeb ARPIDY, která je úžasnou organizací pomáhající lidem s postižením na Českobudějovicku a v celém Jihočeském kraji. Tenhle dům přináší další příležitosti pro lidi, kteří tady vyrůstali jako děti a dnes chtějí svůj život dál rozvíjet a žít ho naplno,“ uvedl hejtmán Jihočeského kraje Martin Kuba.

Jihočeský kraj podpořil projekt individuální investiční dotací ve výši

8 milionů korun, kterou schválilo vedení kraje i krajské zastupitelstvo.

Ředitel Centra ARPIDA Marek Wohlgemuth při slavnostním otevření připomněl, že projekt vznikl řadu let a stál za ním obrovský kus práce zaměstnanců, odborníků, rodičů i podporovatelů organizace.

„Dali jsme tomu jméno ARPIDA+ campus životních příležitostí, protože nechceme mluvit jen o péči. Chceme hledat příležitosti pro lidi, kvůli kterým tady jsme. Aby mohli žít vlastní životy, být co nejvíce samostatní a posouvat se dál. Otevření campusu je teprve začátek, teď začne jeho skutečný život,“ uvedl Marek Wohlgemuth.

Na financování výstavby campusu se kromě Jihočeského kraje podílely také evropské fondy, státní rozpočet, veřejná sbírka a další partneři. Petr Bouška, ředitel Centra pro regionální rozvoj České Budějovice, při slavnostním otevření financování upřesnil.

„Evropská unie přispěla částkou 85 milionů korun a státní rozpočet 30 milionů korun. Slo tedy o 70 procent prostředků z Evropské unie a 25 procent ze státního rozpočtu,“ uvedl Bouška.

Na projektu se podílela také veřejnost prostřednictvím sbírky, při které se podařilo vybrat téměř sedm milionů korun. Partnerem bylo také statutární město České Budějovice.

Sociálním službám chybějí peníze, péče může být ohrožena

Finanční situace sociálních služeb v České republice zůstává napjatá. Podle aktuálního šetření Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR většina organizací nemá dostatek prostředků na základní provoz, omezuje odměny zaměstnancům a zvažuje úsporná opatření. Ta mohou dopadnout nejen na pracovníky, ale i na dostupnost péče pro klienty.

Zdroj: Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, (red) | Foto: Pexels, ChatGPT Image

Jedním z hlavních problémů složité finanční situace sociálních služeb je výše přidělených dotací. Pro rok 2026 obdrželo 74 procent respondentů nižší dotaci než v předchozím roce. Do šetření se zapojilo 197 organizací, které poskytují celkem 548 sociálních služeb napříč republikou. Nejčastěji šlo o domovy pro seniory a pečovatelské služby. Výsledky zároveň ukazují, že současná situace nedopadá jen na samotné fungování organizací, ale také na zaměstnance a klienty sociálních služeb.

Pokud organizace nezískají další finance, 60 procent z nich bude nuceno snížit nebo zcela omezit odměny zaměstnancům. Téměř polovina bude hledat další úspory a každá pátá organizace připouští omezení poskytovaných služeb. Přibližně čtvrtina respondentů zároveň uvádí, že bude muset snížit počet zaměstnanců.

Zvýšení platů bez dostatečného krytí

„Poskytovatelé sociálních služeb opět zažívají pocit nejistoty, nestability a ohrožení. Letošní státní dotace,

bez nichž by poskytování sociálních služeb nebylo možné, se k nim z důvodu rozpočtového provizoria dostávají pozdě a zejména v důsledku rozhodnutí vlády o zvýšení základních platových tarifů o 5 procent také v nedostatečné výši. Toto navýšení bylo sice motivováno správným úmyslem zvýšit platy zaměstnancům v sociálních službách, bez adekvátního navýšení státních dotací se však pro poskytovatele stalo spíše finanční pastí. Třetina po-

skytovatelů sociálních služeb, kteří odměňují zaměstnance mzdou, nikoli platem, pak ke zvýšení prakticky vůbec nepřistoupila,“ uvádí Jiří Horecký, prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR.

Pouze 23 procent organizací letos od dubna zvýšilo mzdy svým zaměstnancům, přičemž většina z nich navýšovala mzdy o méně než 5 procent. Více než polovina poskytovatelů navíc další navýšování mezd v letošním roce vůbec neplánuje.

Rostou i provozní náklady

Organizace upozorňují, že problémem nejsou pouze mzdy. Rostou také provozní náklady a přibývají nové povinnosti. Poskytovatelé musejí řešit legislativní změny, investice do kybernetické bezpečnosti, digitalizaci, sociálně-zdravotní péči a také opravy a obnovu vybavení.

Některé služby podle respondentů fungují pouze díky darům a rezervám. Jiné otevřeně upozorňují na riziko omezení nebo dokonce ukončení činnosti. V komentářích se opakovaně objevují upozornění na

kritickou finanční situaci organizací, nemožnost navyšovat mzdy zaměstnancům, problémy s udržení personálu i obavy, že bez další finanční podpory nebude možné zachovat služby v současném rozsahu. „Sociální služby jsou opět ohroženy. Není možné jim zvyšovat náklady a tvářit se, že to někdo zaplatí,“ dodává Jiří Horecký.

O dofinancování se má dále jednat

Dofinancováním sociálních služeb ze státního rozpočtu se zabývala

také Komise Rady Asociace krajů České republiky pro sociální záležitosti. Na jednání zástupců krajů vystoupil ministr práce a sociálních věcí Aleš Juchelka, který přislíbil další jednání k otázce dofinancování sociálních služeb pro letošní rok.

Nutnost zajištění dalších prostředků pro sociální služby podpořil také prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR Jiří Horecký, který na jednání představil výsledky dotazníkového šetření.

Co budeme dělat?

JINAK, ALE NAPLNO

Rady, tipy a inspirace pro každodenní život bez zbytečných omezení

**Svoboda. Rovnost.
Respekt.**

Novinky v sociální oblasti

Mgr. Kateřina Bulantová, Poradna Ligy vozíčkářů | Foto: Pexels

Superdávka a finance na sbírkovém nebo transparentním účtu

Obecně platí, že členové domácnosti nemají nárok na superdávku, pokud souhrn všech peněžních prostředků ve vlastnictví všech členů domácnosti přesahuje:

- 200 000 Kč u jednočlenné domácnosti,
- 250 000 Kč u dvoučlenné domácnosti,
- 300 000 Kč u tříčlenné domácnosti,
- 350 000 Kč u čtyřčlenné domácnosti,
- 400 000 Kč u pětičlenné nebo vícečlenné domácnosti.

Nicméně, do výše uvedeného limitu se nezapočítávají:

- peněžní prostředky na daňově podporovaných produktech spoření na stáří a daňově podporovaném pojištění dlouhodobé péče,
- peněžní prostředky na produktech stavebního spoření se státním příspěvkem,
- peněžní prostředky získané z prostředků fundace (nadace),
- peněžní prostředky z veřejných sbírek podle zákona o veřejných sbírkách.

Pokud tedy máte na účtu finance od některé z nadací nebo nadačních fondů, případně máte zřízený sbírkový účet (např. na portálu Donio) nebo účet transparentní, tyto finance nárok na superdávku nijak neovlivní.

Příspěvek na zvláštní pomůcku – ovládání počítače hlasem

Od 1. 7. 2026 dochází k rozšíření okruhu pomůcek, které je možné financovat z příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného úřadem práce o „speciální programové vybavení umožňující ovládání počítače hlasem“.

Příspěvek na tuto pomůcku může získat osoba s těžkou vadou nosného a pohybového ústrojí, která odpovídá jedné z následujících zdravotních indikací:

- anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,
- funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,

- těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev nebo končetina,
- anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin.

Jak to chodí v praxi

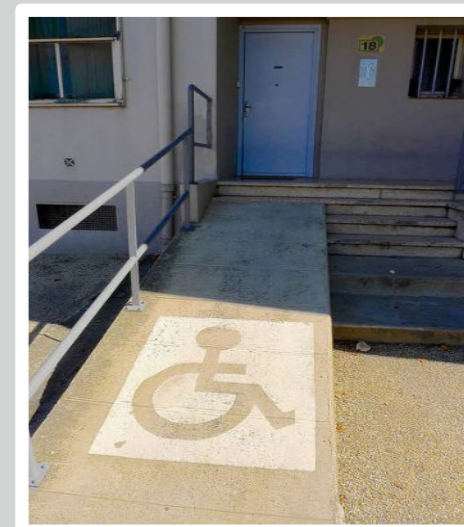
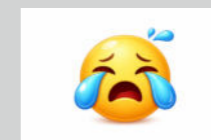
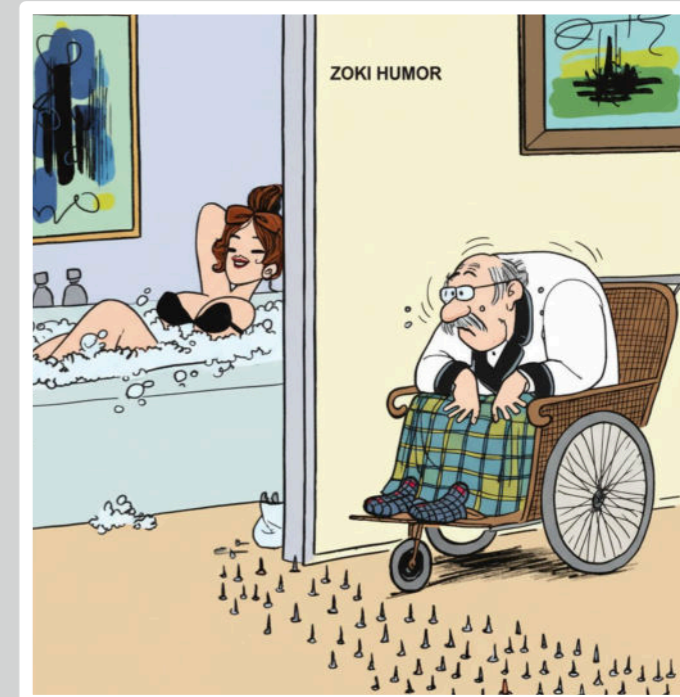
Mirek Filipčík, Bez Bariér poradenství Ostravské organizace vozičkářů | Foto: Mirek Filipčík

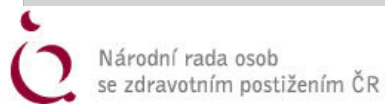
Opakovaně se setkávám s nesmyslně a neoprávněně osazenými vodorovnými madly u umyvadel v přístupných toaletách. Tato madla nemají oporu ani ve starých, ani v aktuálně platných stavebních předpisech. Na obrázku vidíte, že vozičkářům brání nejen v přístupu ke koši, ale také v manipulaci u samotného umývadla. Nehledě na to, že ztěžují rodičům přístup ke sklopnému přebalovacímu pultu. Rodič na vozíku by tam neprojel vůbec.

V Porubě se stal u „Mlečňaku“ zázrak...

Vy se ptáte, my odpovídáme

Mgr. Martin Bořivoj Novosad, Mgr. Kateřina Havlíková, Poradna NRZP ČR v Brně | Foto: Pexels

Nárok na průkaz ZTP

Od listopadu 2014 jsem v plném invalidním důchodu po operaci páteře. Požádal jsem o průkaz ZTP, ale bohužel neúspěšně. Prý na něj nemám nárok. Jsem tedy invalida, nebo ne? Kam se mohu obrátit?

Pokud Vám byl přiznán invalidní důchod III. stupně, tak podle zákona jste invalidní. Přiznaný invalidní důchod nezakládá nárok na průkaz ZTP. Průkaz osoby se zdravotním postižením (TP, ZTP, ZTP/P) přiznává Úřad práce ČR (ÚP) na základě podání žádosti a posouzení zdravotního stavu s ohledem na omezenou schopnost pohybu.

Posuzování nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vychází z § 34 a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Zdravotní stavy prokazující nárok na přiznání průkazu OZP (TP, ZTP, ZTP/P) jsou uvedeny v příloze č. 4 vyhlášky 388/2011 Sb.

Nejčastějším důvodem zamítnutí průkazu osoby se zdravotním postižením bývá nesplnění zdravotních kritérií. Za těžké postižení pohyblivosti prokazující nárok na průkaz ZTP lze ve vašem případě pravděpodobně určit **postižení páteře provázené těžkými parézami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku.**

Jestliže jste z ÚP obdržel rozhodnutí o nepřiznání průkazu osoby se zdravotním postižením,

tak můžete proti tomuto rozhodnutí podat odvolání ve lhůtě 15 kalendářních dnů od převzetí rozhodnutí. Lhůta začíná běžet následný den od převzetí. Odvolání se podává na ÚP, který rozhodnutí vydal.

V případě, že se váš zdravotní stav zhorší, můžete podat novou žádost na ÚP podle místa bydliště. Před podáním žádosti vám doporučím si zajistit nové lékařské zprávy od odborných lékařů, které budou prokazovat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením. Tyto lékařské zprávy předejte vašemu praktickému lékaři. Ten bude na základě lékařských zpráv vypracovávat pro posudkovou komisi zprávu o vašem zdravotním stavu.

Se sepsáním odvolání vám můžeme pomoci na nejbližší pobočce [Poradny NRZP ČR](#). Kontakty

na naše pobočky jsou uvedeny v dolní části stránky.

Příspěvek na auto

Požádal jsem o příspěvek na auto s tímto průběhem: žádost, přerušení řízení (zpráva z ÚP), kontrola u mojí lékařky atd. Měla by přijít zpráva o obnovení řízení? Nebo až zpráva o vyřízení?

V § 65 odst. 2 správního řádu jsou uvedeny podmínky, za kterých je přerušeno správní řízení obnoveno. Účastníci řízení jsou o obnovení správního řízení písemně vyrozuměni. Jestliže vám vyzoomění nepřijde, doporučuji kontaktovat pobočku ÚP, u něhož byla žádost podána.

Pokud budete potřebovat podrobnější konzultaci ohledně případného zamítnutí příspěvku na zvláštní pomůcku (motorové

vozidlo), můžete kontaktovat naši nejbližší pobočku.

Pokles pracovní schopnosti

Obracím se na vás s prosbou o radu ohledně posouzení mého zdravotního stavu pro účely žádosti o invalidní důchod. Byl mi doručen posudek OSSZ, který stanovuje pokles pracovní schopnosti pouze na 20 %. Domnívám se, že posudek neodpovídá skutečnému rozsahu mých zdravotních potíží ani jejich dopadu na mé každodenní fungování. Moje diagnózy dle posudku jsou:

- DMO s lehkou pravostrannou hemiparézou,
- stav po cysto-peritoneální drenáži (shunt) pro kongenitální arachnoidální cystu temporálně vpravo,
- skolióza ThL s vertebrógením algickým syndromem LS páteře,
- syndrom karpálního tunelu bilaterálně - stav po dekompresi.

Tyto potíže mi způsobují dlouhodobé omezení mobility, sníženou sílu a koordinaci pravostranných končetin, únavu, bolesti zad, omezení jemné motoriky a potíže při běžných denních činnostech i pracovních úkonech.

Rád bych se zeptal na tyto záležitosti:

1. Je podle vašeho názoru posouzení na úrovni 20 % adekvátní vzhledem ke kombinaci uvedených diagnóz?
2. Je možné, že posudek dostatečně nezohlednil kombinaci neurologických a ortopedických omezení? Je běžné, že se procento navyšuje podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.?
3. Jak nejlépe postupovat dál, mám podat námitku?
4. Je možné vás požádat o konzultaci nebo pomoc s formulací námitek?

Budu velmi vděčný za jakoukoli radu nebo doporučení, jak mám dále postupovat. Podotýkám, že pracuji na hlavní pracovní poměr.

V úvodu si dovoluji sdělit, že obecně invalidní důchod slouží, jako kompenzace míry poklesu pracovní schopnosti, nikoliv dopadu zdravotního stavu na každodenní fungování. Bez možnosti blíže se seznámit s posudkem o zdravotním stavu a lékařskými zprávami nemůžeme posoudit, zda byl posudek vypracován

správně. Posudkový lékař určuje z daného výčtu jedno hlavní onemocnění omezující pracovní schopnost a ohodnotí jej procentními body podle vyhlášky. Tyto procentní body může posudkový lékař navýšit maximálně o 10 % (podle § 3, vyhlášky č. 359/2009 Sb.) z důvodu dalších onemocnění. Rovněž se posuzuje dosažené vzdělání a adaptace na zdravotní omezení.

Pro podrobnou konzultaci se prosím obraťte na naši nejbližší pobočku.

Průkaz ZTP

Mám sedmadvaciletou dceru s vysokofunkčním autismem od raného dětství. Nyní je po osmi měsíční hospitalizaci kvůli těžké psychóze dva měsíce doma. Bere hodně léků a jezdíme na depotní injekce. Invalidní důchod má vyřízený ještě v nemocnici, nyní běží přezkum nároku na příspěvek na péči. Je teď mnohem méně samostatná, potřebuje všude doprovod a pomoc. Chtěla jsem se zeptat, zda má smysl zkusit zažádat o průkaz ZTP, když před hospitalizací nárok neměla.

Ano, můžete podat žádost o přiznání průkazu OZP, a to na ÚP podle místa bydliště. Při-

znání průkazu má jiná posudková kritéria, než jsou posudková kritéria na příspěvek na péči.

Podle § 34 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na průkaz OZP osoba s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením, které podstatně omezuje schopnost pohybu nebo orientace, a to včetně osob s poruchou autistického spektra.

Podle přílohy č. 4 vyhlášky 388/2011 Sb. má nárok na průkaz ZTP osoba, která má těžké funkční postižení orientace, a to mj. podle písm. m) **psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru; u středně těžkého stupně autistické poruchy s nápadnými deficity ve verbální a nonverbální komunikaci, značně abnormálním nebo rušivým chováním, s výrazně redukcí nebo výrazně abnormální reakcí na sociální stimulaci okolí.**

Doporučuji vám, aby před podáním žádosti o průkaz ZTP na ÚP měl obvodní lékař vaši dceru k dispozici všechny nové lékařské zprávy od odborných lékařů, které prokazují nárok na průkaz ZTP. Obvodní lékař bude pro posudkovou komisi vypracovávat souhrnnou lékařskou zprávu o zdravotním stavu vaší dcery.

Knihovna Jiřího Mahena je přístupná všem

Text: Sebastián Lukas Kyčerka, redaktor Inspirante.cz | Foto: Sebastián Lukas Kyčerka

Parkování

Je jednou z velkých bariérových bolístek Ústřední knihovny, jelikož je umístěna v historickém jádru centra města. Nenajdete u ní proto žádná parkovací místa, natož pro handicapované. Nejbližší parkovací garáže JD parking Brno se nacházejí u Janáčkova divadla a jsou vzdálené zhruba 10 minut chůze. Pokud preferujete MHD, můžete vystoupit na zastávce Malinovské náměstí, Náměstí Svobody nebo Česká.

Vstup do budovy

Je kompletně bezbariérový, u vchodu nechybí ani hlasový orientační majáček pro nevidomé a slabozraké. V chodbě si můžete prohlédnout výstavu starých

dětských knih a hraček, což doporučuji. Následně projdete skleněnými dveřmi, které se automaticky otevírají, a ocitnete se v působivé hale, kde si můžete půjčovat a vrátet knihy.

Registrace

Pokud jste v KJM poprvé a rádi byste, stejně jako já, rozšířili počet pravidelných čtenářů, zamiřte ze vstupní haly přes velké skleněné dveře k místě registrace. V případě, že jsou dveře zavřené a byl by pro vás problém je otevřít, personál knihovny vám rád pomůže. Já využil možnost **předregistrace** přes internet, čímž jsem proces o něco zkrátil. Pozor! V prostoru určeném k registraci je možné využít také stolní po-

čítač s přístupem k internetu, který je speciálně vyčleněn pro vozíčkáře.

Registrační poplatky

Za základní registraci na rok zaplatíte 300 korun. Držitelé průkazu ZTP, ZTP/P a uživatelé Knihovny pro nevidomé a slabozraké mají registraci zdarma. Děti, mládež do 18 let a senioři od 75 let mají rovněž registraci zdarma. Podrobnější informace najdete na **webových stránkách knihovny**.

Výtah

S novým čtenářským průkazem v kapse jsem se vydal rovnou do panoramatického výtahu, u nějž najdete další hlasový majáček. Výtah slouží jako hlavní bezbariérový prvek celé budovy.

Nachází se přímo ve výpůjční hale a propojuje všechna patra od přízemí až po páté podlaží. Projížďku doporučuji, je z něj nádherný výhled.

Posezení

Ve druhém patře jsem zavítal do Knihovny pro dospělé čtenáře, kde jsem si prohlédl novinky z naučné i beletristické literatury. Zároveň jsem ocenil dostatek možností k posezení v samotné knihovně i na jejích ochozech, kde jsou k vidění nejrozličnější výstavy.

Bezbariérové WC

Toalety pro handicapované najdete na prvním ochozu a v pátém patře. K otevření lze využít euroklíč, ale většina uživatelů si otevírá po-

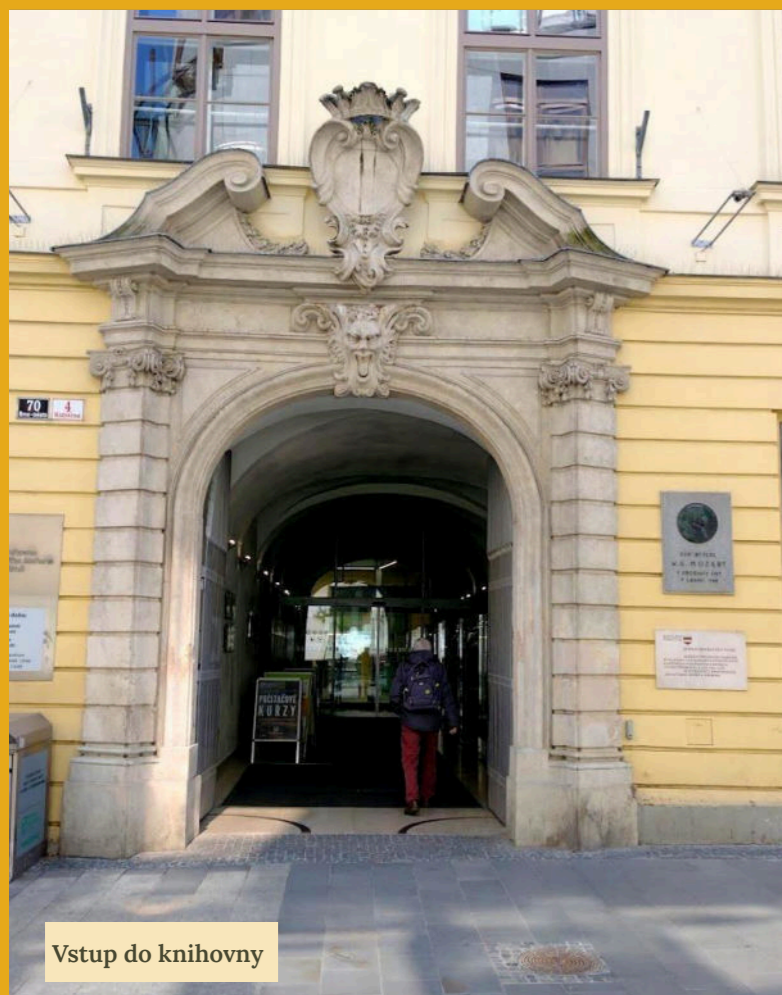
Rádi navštěvujete knihovny, které kromě knih nabízejí řadu zajímavých akcí? Pokud ano, rozhodně neotálejte s návštěvou brněnské Knihovny Jiřího Mahena (KJM), která je největší veřejnou městskou knihovnou na Moravě a druhou největší v České republice. Je unikátní. Zahrnuje Mahenův památník, IN-centrum, 34 poboček a působivou Ústřední knihovnu, jež sídlí v nádherné barokní budově Schrattenbachova paláce, v níž bydlel i Wolfgang Amadeus Mozart. A právě na tuto historickou budovu jsem se zaměřil při pátrání po bezbariérových prvcích a zajímavých aktivitách pro lidi s handicapem.

mocí čtenářského průkazu s čárovým kódem. Stačí ho jen přiložit a dveře se oemknou. Vyzkoušeno, funguje to. Pokud nejste registrovaným uživatelem, můžete si na jakémkoli Info pointu zažádat o QR kód, který vám obsluha ráda vydá.

Každé WC je rovněž opatřeno tabulkou s Braillovým písmem, která pomáhá nevidomým s orientací.

Knihovna pro nevidomé a slabozraké

Ve třetím patře jsem kromě Knihovny pro děti a mládež navštívil i Hudební knihovnu, jejíž vstup je osazen hlasovým orientačním majáčkem s trylkem. Její součástí je Knihovna pro nevidomé a slabozraké, která je otevřena ve čtvrtek od 9 do 18 hodin nebo kdykoliv po předchozí domluvě.

Vstup do knihovny

Cesta k registraci

Panoramatický výtah

Stolní počítač pro uživatele na invalidním vozíku

Když jsem si o této unikátní knihovně povídal s knihovnicí a dalšími lidmi, příjemně mě překvapil rozsah jejích služeb. Patříte-li mezi uživatele, kteří nemohou číst klasické knihy, najdete zde širokou paletu zvukových publikací. Lze si je půjčit domů (na CD nebo na paměťovém zařízení). Můžete si také půjčit knihy a notové materiály v Braillově písmu, časopisy tištěné zvětšeným písmem, zvukové prepisy filmů, tyflopmůcky a mnoho dalšího.

V této souvislosti mě zaujala možnost využití zásilkové služby prostřednictvím slepecké zásilky České pošty. Je to speciální obálka, která funguje formou klasického doručování.

Knihovna tuto službu nabízí právě pro nevidomé a slabozraké.

K dispozici jsou počítače s přístupem na internet a nejrůznější speciální technické vybavení. Jedním z nich je například kamerová lupa pro slabozraké, kdy si můžete text na obrazovce zvětšit, aby šel pohodlně číst.

Pozor! Registraci a služby Knihovny pro nevidomé a slabozraké poskytují pouze na základě potvrzení lékaře nebo průkazu ZTP/P.

Čtenářský klub Knihovny pro nevidomé a slabozraké

V této jedinečné knihovně se mohou nevidomí a slabozrací pravidelně setkávat a při té příležitosti poslouchat ukázky nových audioknih a společně si popovídat. Tento klub má mezi účastníky pozitivní odezvu. Oceňují, že si mohou novinky odnést na flash-disku mezi prvními domů i osobní přístup knihovnice, která jim na besedě vypráví, jak se jí knížka líbila a jaké má recenze.

Pozor! Tento čtenářský klub je určen pouze pro nevidomé a slabozraké.

Služby pro sluchově postižené čtenáře

V Ústřední knihovně se dá bez problémů domluvit ve znakovém jazyce. Tuto službu zajišťuje specializovaná pracovnice Hana Němcová. Pokud patříte mezi sluchově postižené a rádi byste se do knihovny registrovali, doporu-

ručuji mrknout na propracovaná videa ve znakovém jazyce, která najdete na **webových stránkách knihovny**. V knihovně najdete také samolepky s QR kódy **Tiché linky**, po jejichž naskenování se můžete zdarma spojit s tlumočnickem znakového jazyka nebo s přepisovatelem mluvené řeči. Online tlumočení a přepis jsou provozovány neziskovou organizací **Tichý svět**.

Lekotéka

Velkým překvapením pro mě byl pestrý výběr nejrůznějších hraček, didaktických pomůcek a muzikoterapeutických hudebních nástrojů, které jsou určené dětem se specifickými potřebami i široké veřejnosti (vše vyjmenované najdete pod ná-

zvem **Lekotéka**). Tyto pomůcky procvičují postřeh, jemnou motoriku a rozvíjejí zrakové a hmatové vnímání, takže jsem rychle zbystril a v obrázkovém katalogu si jich několik vyhlédl. Pokud vám vyhovuje spíše online verze, najdete je také v **online katalogu**. V Ústřední knihovně si tyto pomůcky můžete půjčit v Hudební knihovně, Knihovně pro děti a mládež a v Knihovně pro nevidomé a slabozraké.

Další zajímavé aktivity

Pro široký okruh zájemců je určena celá řada zajímavých kurzů, workshopů a přednášek. Vyjmenuju jen některé, další si můžete prohlédnout na přehledných webových stránkách knihovny v sekci **Akce a události**.

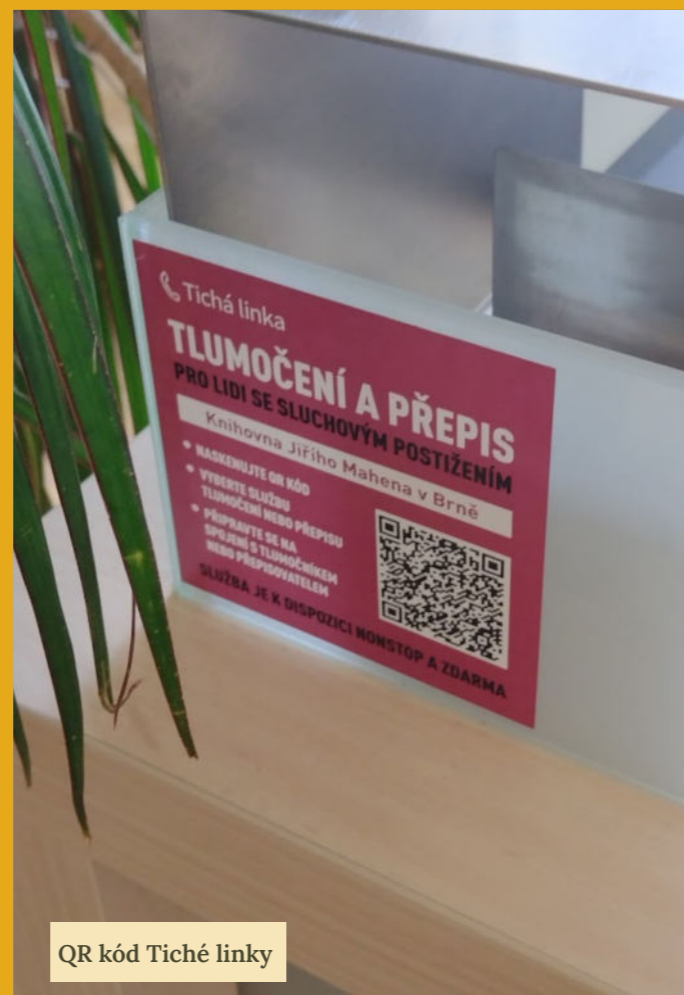
Dance Ability

Mohu jednoznačně doporučit taneční metodu Dance Ability, která se zaměřuje na pohybovou improvizaci. Její hlavní myšlenkou je zapojení tělesně handicapovaných do společnosti nenásilným inkluzivním způsobem, aby si vůbec neuvědomovali, že mají nějaký handicap. Tato unikátní akce tak vytváří prostředí, v němž je každý účastník vnímán jako plnohodnotný a rovnocenný – ať už jde o začátečníka, zkušeného sportovce, nebo člověka s postižením.

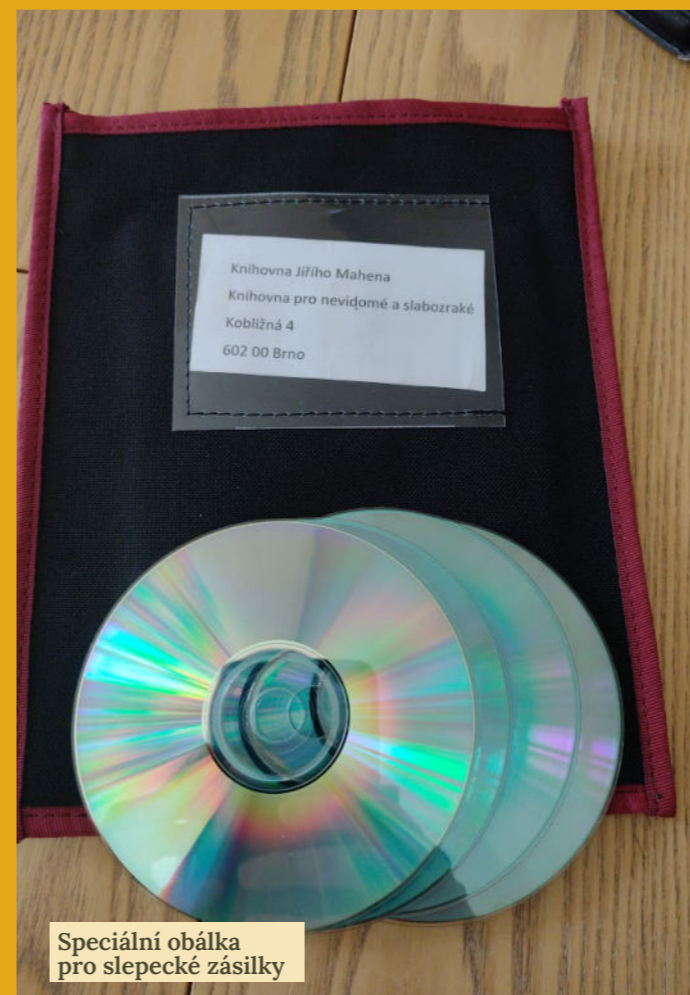
Integrační lekce je určena pro lidi s handicapem i širokou veřejnost od 15 let. Pokud patříte mezi vozíčkáře a máte strach, že byste se na akci cítili hloupě, není

Dance Ability – živý obraz

QR kód Tiché linky

Speciální obálka pro slepecké zásilky

Knihovna pro nevidomé a slabozraké

třeba mít obavy. V případě, že se zúčastní jeden nebo dva vozičkáři, posadí se na invalidní vozík i lektorka.

Akce je zdarma a koná se v pátém patře ve velkém sále, kam se dostanete bez problémů výtahem.

Pozor! O akci je velký zájem a počet míst je omezen. Až si vyberete termín, registrujte se na e-mailu hudebni@kjm.cz nebo na telefonním čísle 542 532 170.

Muzikoterapeutická prožitková relaxace

Kromě tance si v knihovně užijete také sílu blahodárné muzikoterapie, která přináší hluboké prožitky, zklidnění, energizaci a harmonizaci celého organismu. Relaxuje se v pohodlné poloze, nejčastěji vleže. Muzikoterapeut

zpívá, užívá vibraci, rytmů a hry na nástroje s přirozeným laděním. Prostě skvělá akce, kterou si nenechte ujít.

Přijít může každý, předchozích zkušeností netřeba. Vstupenka stojí 100 korun a můžete si ji pořídit v Hudební knihovně.

Pozor! I zde je počet míst omezen, takže neváhejte a registrujte se vždy dopředu, a to na e-mailu muzikoterapie@kjm.cz nebo na telefonu 542 532 170.

Relaxační bubnování

Dvakrát až třikrát do roka si můžete naplno užít prožitkové a relaxační bubnování, během nějž nejde o váš výkon, ale o prožitek, uvolnění a radost ze společné hry. Těšit se můžete na hru na

djembé, rozmanité perkuse a rámové bubny. Je to unikátní ukázka celostní muzikoterapie, kterou knihovna nabízí také uživateli Denního stacionáře Psychiatrické léčebny Fakultní nemocnice v Bohunicích.

Kooperace s dalšími institucemi

KJM dlouhodobě spolupracuje s institucemi pro osoby s mentálním postižením. Při té příležitosti pořádá výstavy a besedy v Ústřední knihovně nebo na jednotlivých pobočkách. Jedním z příkladů je Stacionář Tereza, pro jehož klienty vytváří rozmanité zážitkové programy, které jsou zaměřené na roční období, svátky a přírodu.

Nelze opomenout ani již zmíněnou spolupráci s Fakultní nemocnicí Brno, pro niž dělá tematické programy, nebo s Ateliérem divadla a výchovy pro neslyšící Divadelní fakulty JAMU, kde realizuje divadelní programy pro skupiny neslyšících.

Neméně důležitá je spolupráce se studenty stavebních oborů a architektury Vysokého učení technického v Brně, kteří přišli posoudit, do jaké míry knihovna vyhovuje potřebám handicapovaných. Z jejich může knihovna těžit.

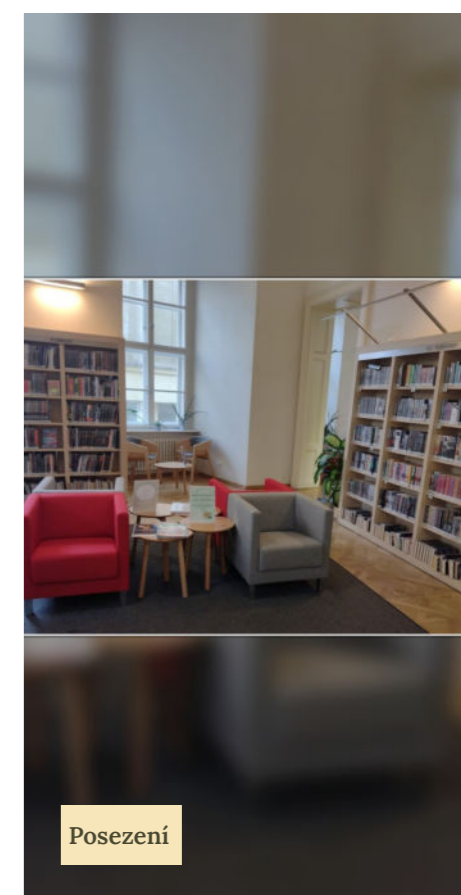
Podtrženo a sečteno

Pro KJM je bezbariérovost jednou z klíčových hodnot, což je na Ústřední knihovně

znát. Výjimkou je parkování, které nemůže nijak ovlivnit. Za výraznou přednost považují výtah, který spojuje všechna podlaží a je hlavním bezbariérovým prvkem celé budovy. Problém by mohl nastat pouze v případě, kdyby nejel.

Velký dojem na mě udělala také Knihovna pro nevidomé a slabozraké včetně komunikace ve znakovém jazyce s Hanou Němcovou.

Chválím rovněž spolupráci s Tichou linkou, dostupné značení i technologie pro handicapované. Zároveň chci ocenit pestrý výběr dostupných aktivit. Registraci do knihovny tak vřele doporučuji.

Posezení

Vlastní výroba a vývoj

PROFESIONÁLNÍ ÚPRAVY VOZIDEL OD VÝROBCE

vývoj | výroba | montáž | prodej

ELEKTRICKÝ POHON INVALIDNÍHO VOZÍKU

HURT-e

DEJTE VOZÍKU KŘÍDLA

Nově půjčovna pohonů vozíku

WWW.RUCNIOVLADANI.CZ

WWW.HURT-e.CZ

HURT s. r. o.

Bambousek 664

281 26 Týnec nad Labem

Česká republika

Tel.: +420 321 781 363 / +420 723 272 401

E-mail: info@rucniovladani.cz / info@hurt-e.cz

www.facebook.com/rucniovladani

Poradce pro Moravskoslezský kraj - tel. +420 724 314 876

Poradce pro Zlínský a Olomoucký kraj - tel. +420 736 617 416